

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ФІЛОЛОГІЇ

КАФЕДРА МОВ І ЛІТЕРАТУР ДАЛЕКОГО СХОДУ ТА
ПІВДЕННО-СХІДНОЇ АЗІЇ

**ВИКОРИСТАННЯ НЕСТАНДАРТНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ
У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ЛЕКСИЧНИХ ЗНАНЬ
У КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ УЧНЯМИ ПОЧАТКОВИХ РІВНІВ**

Кваліфікаційна робота
освітнього ступеня «магістр»
студентки II курсу
галузь знань 03 Гуманітарні науки
спеціальність 035 Філологія
спеціалізації: східні мови та літератури
(переклад включно): перша - корейська,
Пономарьової Анастасії Олексіївни

Науковий керівник:
Асистент кафедри мов і літератур Далекого
сходу та Південно-Східної Азії,
Джан Йонджін

Рецензент:
Асистент кафедри мов і літератур Далекого
сходу та Південно-Східної Азії
Кінджибала Оксана Сергіївна

«Допущено до захисту»
протокол засідання кафедри мов і літератур
Далекого Сходу та Південно-Східної Азії
Протокол №11 від 24 травня 2023 р.
Завідувач кафедри _____ доц. Ісаєва Н.С.

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИКОРИСТАННЯ НЕСТАНДАРТНИХ МЕТОДІВ У ФОРМУВАННІ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ	9
1.1 Психолого-лінгвістичні основи мовної діяльності	9
1.2. Поняття іншомовної лексичної компетентності та її основні складові.	13
1.3 Особливості формування іншомовної лексичної компетентності	21
Висновки до першого розділу	26
РОЗДІЛ II. ЗМІСТ, ФОРМИ І МЕТОДИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ЛЕКСИКИ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ	28
2.1. Аналіз ефективності нестандартних методів при навчанні корейської лексики в нестандартному уроці	28
2.2. Огляд нестандартних методів формування лексики корейської мови, аналіз переваг та обмежень кожного методу та їх вплив на ефективність навчання на початкових рівнях	35
Висновки до другого розділу	49
РОЗДІЛ III. ПРИКЛАДИ ПРАКТИЧНОГО ВИКОРИСТАННЯ НЕСТАНДАРТНИХ МЕТОДІВ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ЛЕКСИЧНИХ ЗНАТЬ У КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ УЧНЯМИ ПОЧАТКОВИХ РІВНІВ	51
3.1. Форми впровадження методів у процес формування лексичних знань у корейській мові	51
3.2. Експериментальна перевірка запропонованих методів	57
Висновки до третього розділу	63
ВИСНОВКИ	64
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	67
ДОДАТКИ	74

ВСТУП

Актуальність дослідження. Світ змінюється щодня, відкриваючи нові горизонти в освіті. Зараз українська система освіти перебуває у стані реформування та модернізації. Нова освіта передбачає впровадження інновацій, новітніх технологій, незвичних підходів і принципів, творчих підходів до навчання.

Зауважимо, інновація означає «зміна» та «оновлення». З освітнього боку це означає відкриття нових технік, підходів та врахування інновацій для створення нових комплексів вправ. Важливим аспектом є також переосмислення попереднього досвіду та його використання. Під інновацією розуміється процес, що покращує хід і результати навчальної діяльності.

Інновації в освітньому змісті та його парадигмах теоретично вимагають відповідного оновлення технологій, які зазвичай називають педагогічними та адміністративними.

Необхідним і обов'язковим моментом є запровадження інновацій у сфері освіти, особливо у викладанні іноземних мов.

Вивчення мови є важливим компонентом людського розвитку і спілкування. Це процес, за допомогою якого індивіди набувають здатність спілкуватися, використовуючи певну мову. Набування лексичних знань є важливим аспектом вивчення мови, оскільки воно відноситься до здатності розпізнавати, розуміти і використовувати лексику.

Лексичні знання мають вирішальне значення для ефективного спілкування будь-якою мовою. Це дозволяє людям виразити свою думку точно і вільно, зрозуміти інших і брати участь у соціальних та культурних заходах. У контексті корейської мови лексичні знання особливо важливі через унікальну граматику, вимову та систему письма.

Крім того, дослідження показують, що розвиток лексичних знань на ранніх стадіях вивчення мови має вирішальне значення для довгострокового володіння нею. Для учнів початкових рівнів важливо розвивати міцну основу в лексичних знаннях, оскільки вона служить будівельним блоком для більш просунутих мовних навичок. Тому ефективні методи навчання, які підвищують засвоєння лексичних знань, необхідні для успішного вивчення мови.

Корейська мова є мовою, якою розмовляють близько 75-ти мільйонів людей по всьому світу. Це складна і унікальна мова з багатою історією та культурою.

Деякі з унікальних особливостей корейської мови включають:

- **Систему письма.** Корейська мова має свою унікальну систему письма — хангиль — яка складається з 24-х букв. Вона вважається однією з найбільш наукових систем письма у світі, причому кожна буква представляє собою окремий звук;
- **Граматичну.** Корейська мова має складну граматичну структуру, яка відрізняється від більшості інших мов. У мові використовуються закінчення для позначення предмета, об'єкта та розташування у просторі;
- **Ступені ввічливості.** Корейська мова має складну систему ступенів ввічливості, яка використовується для демонстрації поваги та ввічливості до оточуючих. Ця система глибоко вкорінена в мові та культурі, і важлива для розуміння при вивченні корейської мови;
- **Вимову.** Корейська вимова може бути складною для носіїв мови, оскільки вона включає унікальні звуки, аспіровані приголосні та подвійні приголосні.
- **Лексику.** Корейська мова має унікальний словниковий запас, на який вплинула його історія та культура.

Унікальні особливості корейської мови роблять її цікавою мовою для вивчення, але це вимагає спеціальних зусиль та навичок для освоєння.

Важливою складовою сучасної системи освіти є підбір та використання нестандартних методів навчання; особливе значення має використання дієвих методів під час формування лексичних знань. Такі методи повинні використовуватися для підвищення ефективності навчання, формування мотивації на уроках. Ми зробимо огляд методик та їх використання для того, щоб вчителям та викладачам було легше розібратися у розмаїтті методів, їх підготовці та застосуванні на уроках.

Актуальним є пошук, створення та використання нестандартних, нових освітніх методів, які мають сприяти ефективному формуванню лексичних знань та розвитку мови, її вільності у використанні, формуванню світоглядної культури через уроки лексики, індивідуального досвіду, інтуїції, творчості, інтегративності мислення.

Аналіз основних досліджень і публікацій. Аналіз психолого-педагогічної літератури показав, що теми інновацій у системі освіти висвітлювали багато вчених (В.Верлань, Л.В.Биков, І.Дичківська, Р.Гуревич, М.Жалдак, Г.Кедрович, Ю.Дорошенко та ін.). Дослідження лексичної компетенції у різних аспектах розглядали вчені, а саме: М. Леонтян, Ю. Федоренко, А. Хуторський, О. Соловова, Н. Бориско, О. Єгорова, С. Ніколаєва, О. Бігич, Р. Елліс, І. Нейшон, В. Хатмахер, Дж. МакКензі, Ф. Рассолі, К. Каро, М. Хенней та інші, а також шукали підхід до її тлумачення та основні напрямки, в яких вона розвивається.

Проблемою застосування нестандартних методів у навчанні корейської мови цікавилися багато корейських педагогів, серед яких Ю Гьон Су, Хонг Вонг Гі, Донг Дже Лі, Джі Хьон Сук, Квон Дже Іл та інші.

Незважаючи на те, що питання впровадження нестандартних методів у навчально-виховний процес вивчається з різних аспектів, проблема застосування їх у навчанні корейської мови потребує більш детального опрацювання у контексті сучасних освітніх тенденцій, які спрямовані на реалізацію завдання поглибленого вивчення корейської мови на всіх освітніх рівнях.

Зважаючи на актуальність проблеми, була обрана тема дипломного дослідження: **“ВИКОРИСТАННЯ НЕСТАНДАРТНИХ МЕТОДІВ**

НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ЛЕКСИЧНИХ ЗНАНЬ У КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ УЧНЯМИ ПОЧАТКОВИХ РІВНІВ ”

Метою дослідження є пошук та аналіз нестандартних методів навчання у процесі формування лексичних знань учнів початкових рівнів у корейській мові, знаходження та виведення нестандартних ефективних методів.

Об’єктом дослідження є огляд нестандартних методів як засіб формування та вдосконалення лексичних знань учнів початкових рівнів.

Предметом дослідження є кореляція вимог освітніх документів до формування лексичних знань, теоретичних засад нестандартних методів та їх реалізації під час уроку з метою удосконалення ефективності засвоєння лексичних знань учнями у корейській мові.

Гіпотезою дослідження є припущення, що формування та засвоєння лексичних знань учнями початкових рівнів у корейській мові буде значно ефективнішим, коли вчителі будуть користуватися підходами, методами та прийомами усвідомлено, будуть використовувати нестандартні методи під час навчання.

Відповідно до мети й гіпотези поставлено такі **завдання**:

- Обумовити психолого-лінгвістичні основи мовної діяльності;
- Проаналізувати поняття іншомовної лексичної компетентності та її основні складові;
- Проаналізувати ряд методичних публікацій з метою всебічного врахування теоретичних постулатів для окреслення особливостей принципів формування лексичних знань;
- Проаналізувати наукові підходи до проблеми формування лексичних знань;
- Проаналізувати нестандартні методи для навчання корейської лексики, що існують у вітчизняній та зарубіжній методиці;
- Теоретично обґрунтувати ефективні методи та прийоми застосування новітніх методів для формування лексичного запасу;

- Охарактеризувати доцільність використання новітніх прийомів та методів у практиці навчання лексики в корейській мові;
- Провести власне експериментальне дослідження з метою перевірки ефективності сучасного підходу до вивчення лексики у корейській мові.

Методологічними засадами цього дослідження стало філософське ставлення до діалектичної єдності думки та мови, що є аспектами, які відображають процес об'єктивної дійсності. Залежність діяльності викладачів та учнів, філософські концепції теорії сприйняття, основні принципи методів навчання та розуміння навчального процесу як систематичного способу засвоєння навчальної та педагогічної інформації. Державні документи в галузі освіти, концептуальні заходи щодо підготовки вчителів до викладання мови; концепції навчальних матеріалів та методологія викладання іноземних мов тощо.

Для досягнення мети і завдань застосовувався комплекс теоретичних та емпіричних **методів дослідження**:

- *Теоретичні.* Вивчення та аналіз філософської, психолого-педагогічної, науково-методичної літератури, що забезпечує розгляд загальних теоретичних питань з проблем дослідження; вивчення, аналіз і узагальнення педагогічного досвіду, порівняння, систематизація, моделювання змісту, організаційних форм і методів навчання; аналіз нестандартних методів у формуванні лексичних знань з точки зору використання їх під час уроку корейської мови; зіставлення та узагальнення отриманих результатів дослідження з метою обґрунтування сутності досліджуваного явища та визначення оптимальних педагогічних умов для використання інноваційних методів навчання корейської мови;
- *Емпіричні.* Діагностичні (усне опитування, бесіда, інтерв'ювання);
- *Праксиметричні* (аналіз педагогічного досвіду та результатів діяльності), за допомогою яких впорядковано та систематизовано дослідницькі матеріали.

Експериментальна база дослідження. Дослідження проводилось на базі Київського Національного університету імені Тараса Шевченка та особистого

досвіду роботи з учнями. У дослідженні приймали участь учні 11-го класу та 1-го курсу університету.

Новизна цього дослідження полягає в аналізі та розкритті результату нового підходу до навчання корейської мови з використанням нестандартних методів для учнів початкових рівнів, доведення залежності покращення навчання від новітніх прийомів, поширення результатів дослідження для уточнення та розуміння ефективності нестандартних методів у формуванні лексичних знань у корейській мові учнями початкових рівнів.

Структура та обсяг роботи. Дипломна робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків до розділів, загальних висновків, таблиць, схем, діаграм, списку використаних джерел і додатків.

Загальний обсяг роботи – 83 сторінка, із них 65 сторінок основного тексту, 3 таблиці, 2 схеми, 2 діаграми, 7 сторінок використаних джерел, 10 сторінок додатків.

РОЗДІЛ І. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ МОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНЦІЇ

1.1 Психолого-лінгвістичні основи мовної діяльності

Поняття мовної діяльності було розроблене та введене в науку як радянським, так і світовим доробком школи Льва Семеновича Виготського (разом з А. Н. Леонтьєвим, А. Р. Лурією, Л. І. Божовичем та П. Я. Гальперіним). Виготський запропонував новий підхід до вивчення людської психіки, заснований на двох основних положеннях. Перше положення стверджує, що психіка — це функція, що властива людині як матеріальній і тілесній істоті, яка має певну фізичну організацію мозку та нервової системи. Друге положення стверджує, що психіка людини є соціальною та для її вивчення потрібно шукати відповіді не в біології людини або незалежних законах "духу", а в історії людства.

У 40-х роках психологічна школа Виготського сформулювала положення про те, що мова є актом людської діяльності, засобом соціального спілкування та висловлювання. Для Виготського мовна діяльність була засобом соціального становлення людини та її когнітивних здібностей. [38, Папуча]

Поняття мовної діяльності привертає увагу філософів, соціологів, психологів та лінгвістів, багато з яких розглядають мовну діяльність як необхідну складову загальної теорії діяльності. Однак, зміст поняття "мовна діяльність" значно варіюється серед різних авторів.

Фердинанд де-Соссюр з Швейцарії вбачав у ній єдність між "мовою" та "мовною здібністю", Ернесто Косерріа з Аргентини визначив її як "специфічний прояв людської поведінки", а А.В. Щерба розглядав як сукупність процесів вираження та розуміння. Усередині мовної діяльності радянські дослідники, такі як В.А. Артемов, Н.І. Жинкін, А.Н. Леонтьєв, З.І. Кличников, А.Н. Соколов, Н.І. Красногорський, Р.В. Тонков-Ямпільська та Л.А. Дергачов, застосовували діяльнісний підхід до вивчення мовних процесів.

Філософи, такі як М.М. Бахтін, А.А. Брудний, А.М. Коршунова, Е.С. Маркарян, Ф.Т. Михайлова, Е.В. Шорохова та М.Г. Ярошевський, розглядають мову як "діяльність людини, яка полягає в спілкуванні з іншими людьми, в вираженні та передачі думок за допомогою тієї чи іншої мови". Мовна діяльність є процесом використання мови, що завжди передбачається в сутнісній характеристиці людини, оскільки вона є невіддільною від умов існування людини. Мовна діяльність збагачує свідомість окремої людини та суспільної свідомості в цілому, відображаючи світ індивідуальної та загальної дійсності.

Умови предметно-комунікативної діяльності є невід'ємним елементом для створення та розвитку значень - основних одиниць мовного мислення, які Лев Семенович Виготський описує як «єдність спілкування та узагальнення». Це означає, що мова має здатність не тільки передавати інформацію, але й відтворювати й узагальнювати концепти та ідеї. [40, Полєвікова]

Варто зазначити, що мовна діяльність формується та розвивається взаємодіючи з загальним інтелектуальним розвитком. Вона виступає посередником у процесі становлення та якісного функціонування вищих психічних процесів і станів, таких як мислення, увага, пам'ять та інші. У свою чергу, ці вищі психічні процеси і стани сприяють розвитку мовлення.

Мовленнєвий розвиток і інтелектуальний розвиток взаємопов'язані і взаємозалежні процеси. Взаємодія мови з інтелектуальними процесами сприяє формуванню понять, узагальнень, мисленнєвих операцій та пізнавальних процесів. Таким чином, мовна діяльність є ключовим фактором у становленні та функціонуванні вищих психічних процесів, що впливають на розвиток мислення та когнітивних здібностей. [40].

Мова - це один із способів комунікації, який має невід'ємне значення для людей у їхній спільній діяльності, соціальному житті, обміні інформацією та процесі пізнання. Вона є важливим елементом освіти та навчання, а також становить предмет мистецтва. У психологічній науці мову розглядають як систему звукових сигналів, писемних знаків та символів, які використовуються

людиною для передачі інформації, а також як процес втілення думок у матеріальні форми.

Мова може бути розглянута як система конвенційних символів, за допомогою яких передаються комбінації звуків, що мають певні значення та сенси для людей. Вона дозволяє нам виражати свої думки, почуття та ідеї, взаємодіяти з іншими людьми та сприяє розумінню та співпраці в громадському житті.

Розуміння мови як складної системи комунікації є важливим аспектом в нашому вивченні та розумінні людської природи, соціальних взаємодій та культурного спадку. Вивчення мови допомагає нам розкрити багатство і варіативність людського спілкування, а також покращити наші вміння в освоєнні знань та взаємодії з оточуючим світом. [5, Бенедиктов, 1974].

В різних ситуаціях мова приймає різні форми, і може бути поділеною на внутрішню та зовнішню. Внутрішня мова, також відома як мова уявна, проявляється в мовному матеріалі внутрішнього досвіду, але не має виразних зовнішніх проявів. Це розмова з самим собою, яка може бути фрагментарною і не має жорстких граматичних форм.

Внутрішня мова відіграє важливу роль у нашому мисленні та сприяє рефлексії, плануванню і розв'язанню проблем. Вона може бути використана для внутрішнього діалогу, формулювання ідей, постановки цілей і аналізу ситуацій. Оскільки внутрішня мова не має обмежень зовнішнього спілкування, вона може бути більш неструктурованою і набагато більш вільною у використанні мовних форм.

Вивчення внутрішньої мови допомагає нам розуміти процеси мислення та самосвідомості, а також сприяє розвитку когнітивних здібностей та внутрішнього самовираження. [1, Баєв, 1966]

Зовнішня мова є комунікативною мовою, призначеною для спілкування з іншими людьми. Вона заснована на тому, щоб бути зрозумілою та ефективною для сприйняття та використання співрозмовниками або слухачами.

Основна мета зовнішньої мови полягає в тому, щоб передати повідомлення чітко, зрозуміло та ефективно. Вона вимагає від мовця правильного вживання граматики, лексики, фонетики та інших мовних аспектів, а також вміння використовувати мовні засоби залежно від ситуації та сприйняття аудиторії.

Зовнішня мова може використовуватися як у діалогічному, так і в монологічному спілкуванні.

Діалог - це комунікативна взаємодія між двома або більше особами, яка відбувається через обмін висловлюваннями. Кожне висловлювання в діалозі взаємозалежне від відповідей та реплік інших учасників, а також контексту та ситуації спілкування. Діалог часто характеризується короткими та неповними реченнями, оскільки вимагає оперативного обміну інформацією та швидкого реагування між співрозмовниками. [9, Бігич О.Б., Тищенко О.Ж.].

Монолог - це форма мовлення, в якій одна особа висловлюється безпосередньо без участі інших співрозмовників. Вона може приймати різні форми, такі як розповідь, повідомлення або переказ. У відмінність від діалогу, монолог є вільним та необмеженим, вимагає вольових зусиль та часто потребує попередньої підготовки. Це форма мовлення, в якій особа самостійно розкриває свої думки, ідеї та інформацію без безпосереднього обміну з іншими учасниками. [9, Бігич О.Б., Тищенко О.Ж.].

Мова конкретної особи є відображенням загальної культури цієї особи. Отже, мова повинна задовольняти певні вимоги, які включають наступні аспекти:

1. Нормативність - дотримання правил сучасної літературної мови, включаючи граматику, орфографію та пунктуацію.

2. Зрозумілість - здатність мови бути доступною для розуміння іншими. Використання зрозумілих висловів, уникнення використання слів або виразів, що призначені лише для прикраси.

3. Чистота - використання лексики, яка відповідає літературній мові, уникнення жаргонізмів, діалектизмів або непотрібних слів.

4. Точність - використання слів і словосполучень, які точно виражають смисл і предметну сторону мовлення.

5. Експресивність - вміння яскраво, переконливо і, водночас, лаконічно висловлювати свої думки і почуття. Це досягається через використання інтонації, вибір певних слів та структурування висловлення.

6. Різноманітність - використання різних мовних засобів для вираження однієї й тієї ж думки, уникнення повторень та монотонності у використанні слів і конструкцій. [7, Бігич О.Б.].

Зовнішня мова може бути використана як усним, так і письмовим способом висловлювання. При цьому, писемне мовлення має ті ж самі характеристики, що й усне, однак вони виражені більш точно та строго.

На початкових стадіях навчання в учнів розвивають різні мовні вміння та навички, такі як читання, письмо, усна та письмова мова. Ці види мовної діяльності включають формування специфічних навичок в мовленні. Зазвичай виділяють чотири основних види мовної діяльності: читання, аудіювання, письмо і говоріння.

Мова виконує різні функції, включаючи:

1. Функція впливу - здатність людини впливати на інших, мотивувати їх до певних дій або навпаки, відмовлятися від них.

2. Функція повідомлення - обмін інформацією або думками з іншими співрозмовниками за допомогою слів і фраз.

3. Функції вираження - здатність людини емоційно виражати себе, ділитися враженнями та переживаннями за допомогою мови.

4. Функція позначення - здатність особистості надавати назви предметам та явищам, що характерні лише для них.

Таким чином, розуміння цих мовних функцій і розвиток відповідних навичок є важливою частиною процесу навчання мови. [10,Борецька Г.]

1.2 Поняття іншомовної лексичної компетентності та її основні складові

Лексичні знання учня включають розуміння та застосування лексичної системи іноземної мови, що відображені в його свідомості. Ці знання включають

правила використання слів у різних контекстах та у взаємодії з іншими словами, а також знання лексичних відношень між словами, таких як синоніми, антоніми та гіпоніми. Розвиток лексичної компетенції учня може бути досягнутий за допомогою систематичного вивчення лексики та її застосування в різних контекстах.

Лексичні знання охоплюють різні аспекти, такі як:

- Форми слова, які можуть бути вживані як усно, так і письмово.
- Лексичну складову мовлення, яка включає значення та використання слів.
- Семантику слів, тобто їх значення та відтінки значень.
- Взаємозв'язки лексичних одиниць, такі як антоніми, синоніми, омоніми, пароніми, а також їх стилістичне та соціокультурне забарвлення.
- Синтаксичні та лексичні властивості сполучення слів.
- Правила та методи словотворення.
- Різні типи словників.
- Основні терміни, пов'язані зі структурою слова, наприклад, корінь, основа, суфікс.
- Порівняння та відмінності між лексичними системами рідної та іноземної мови.

Вивчення цих аспектів лексичного знання можна реалізувати шляхом систематичного навчання та практичного застосування лексики у різних контекстах. [8, Бігич О., Бориско Н.,Борецька Г.].

До лексичних знань входять:

- Розуміння звукової форми лексичної одиниці, необхідної для правильної вимови та розрізнення звуків.
- Знання графічної форми та орфографічних правил, необхідних для правильного написання лексичної одиниці та її розуміння під час читання.

- Оволодіння граматичними знаннями, необхідними для структурування форм слів. Розуміння правил зв'язку між словами у мовленні та семантичне сприйняття слів, що допомагають утворювати відповідні словосполучення в мові, яку вивчають.

Ці знання можна набувати шляхом систематичного вивчення та практичного застосування лексичних одиниць у контексті мовлення.

О. Овчарук ідентифікує наступні додаткові лексичні навички:

а) Навички свідомого застосування лексичних знань:

- Свідоме використання лексичних "правил" у повному або фрагментарному вигляді;
- Розуміння відмінностей між рідною мовою та мовою, яку вивчають;
- Відтворення позитивного досвіду використання слів у сполученні з іншими (усвідомлене застосування аналогій);
- Настанова на негативний досвід у вживанні та сполученні слів;
- Формування внутрішнього образу слова та поєднання лексичних одиниць з іншими;
- Використання норм словотворення для самостійного формування слів;

б) Навички створення категоріальних понять на лексичному рівні;

в) Навички лексичної перифрази (використання обмеженого лексичного матеріалу для вираження думок);

г) Навички оперативного пригадування слів (на основі семантико-асоціативних зв'язків між словами). [30, Овчарук О.].

У процесі вивчення корейської мови за комунікативним підходом особлива увага приділяється ознайомленню з новими лексичними одиницями у конкретному контексті. Це допомагає учням бачити або чути нові лексичні одиниці та формувати початкове уявлення про їх значення, функцію в мовленні та форму.

Зазвичай, нові лексичні одиниці використовуються в усному мовленні вчителя або у письмовому вигляді під час читання. Існує кілька способів надання семантики новій лексиці:

- 1) Використання відповідних зображень, предметів або дій.
- 2) Визначення значення з контексту.
- 3) Переклад слів на рідну мову.

У випадку застосування принципу безперекладної семантизації вчитель повинен прагнути до того, щоб використані зображення, предмети або дії, які розкривають значення нової лексичної одиниці, не спричиняли подвійну асоціацію учнів.

Після показу нових лексичних одиниць у такий спосіб, важливо відпрацювати їх у різних лексичних вправах і завданнях. Цей процес повинен бути поетапним, починаючи з використання лексичних одиниць у словосполученнях з вже вивченими словами, а потім в реченнях та мікро-висловленнях.

Для тренування використання нових лексичних одиниць, кожна з них потребує різної кількості вправ та тривалості їх відпрацювання на практиці. На уроках рекомендується використовувати вправи, спрямовані на опрацювання нової лексики у мовленнєвих ситуаціях з комунікативним спрямуванням, оскільки вони допомагають учням краще розуміти функції лексичної одиниці в мовленні.

На етапі тренування важливо зосередитися на засвоєнні значення, форми і функцій нових лексичних одиниць як у продуктивних, так і у рецептивних видах мовленнєвої діяльності. Щоб кожна нова лексична одиниця була краще опанована, потрібно включити слуховий, зоровий, мовленнєво-моторний і руховий аналізатори. Це означає, що вона проходить через чотири канали сприймання.

Систематичне повторення протягом всього навчального курсу у різних ситуаціях спілкування та часте використання лексичних одиниць сприяють міцному засвоєнню лексики. [42, Редько В.].

Організація процесу вивчення нового лексичного матеріалу складається з чотирьох етапів:

1. Підготовка учнів до розуміння нового лексичного матеріалу та стимулювання їх активної участі в процесі навчання.
2. Сприйняття нового лексичного матеріалу.
3. Розуміння, запам'ятовування та використання нового лексичного матеріалу у різних ситуаціях.
4. Вживання нових лексичних одиниць у різноманітних змістовних ситуаціях.

Пріоритетним завданням є формування іншомовної лексичної компетентності шляхом вивчення вимови та правопису слів. Учень повинен ознайомитись зі структурою слова, зокрема вміти розрізняти морфеми та знати найпоширеніші похідні та відмінкові форми.

Таким чином, необхідно освоїти синтаксичні зв'язки слів у словосполученнях і реченнях. Крім того, потрібно розуміти порівняльне, емоційне та прагматичне значення слова, а також лексичні відношення між словами, такі як синоніми, антоніми та гіпоніми. Формування іншомовної лексичної компетентності може здійснюватись поетапно, включаючи систему вправ, які поєднуються з контекстом та ситуаціями комунікативної взаємодії у навчальному процесі.

Лексичні навички мають вирішальне значення у процесі навчання іноземних мов і є невід'ємною складовою їх змісту. Вони охоплюють вміння правильно використовувати та інтуїтивно розуміти лексичні зв'язки між писемними та вимовними формами слова та їх значенням у мові. Крім того,

лексичні навички охоплюють вміння встановлювати зв'язки між словами в іншомовному контексті.

Успішне оволодіння лексичними навичками дозволяє нам бути ефективними співрозмовниками, розуміти та використовувати багатозначність слів, виявляти нюанси в значенні та стилістичні варіації. Це допомагає нам покращувати якість нашого мовного виразу, збагачувати свою мовну палітру та стати більш впевненими у висловлюваннях.

Вивчення лексичних навичок включає в себе активний і пасивний словниковий запас, розуміння і використання фразеологізмів та ідіом, а також вміння встановлювати синонімічні та антонімічні зв'язки між словами. Це важливий етап у формуванні нашої мовної компетентності і дозволяє нам стати більш гнучкими та виразними мовцями.

У процесі вивчення лексичних навичок ми розрізняємо два основних типи: рецептивні та репродуктивні. Рецептивна лексична навичка включає автоматизоване сприйняття та розуміння лексичних одиниць в усному та писемному мовленні. Це означає, що ми вміємо впізнавати та класифікувати усні та письмові форми слів, здійснювати зв'язок між словами та відповідними предметами, а також впевнено розуміти значення лексичних одиниць.

З іншого боку, репродуктивна лексична навичка передбачає автоматичне використання лексичних одиниць у нашому власному усному та писемному мовленні. Це означає, що ми вміємо вибрати потрібні слова з нашої довготривалої пам'яті, використовувати їх у нашому усному висловлюванні, дотримуючись лексичної сполучуваності, а також обирати відповідний стиль мовлення, будь то офіційний чи неофіційний.

Оволодіння рецептивними та репродуктивними лексичними навичками є важливим кроком у процесі розвитку нашої мовної компетентності. Вони допомагають нам бути впевненими та ефективними мовцями, збагачують наш словниковий запас та дозволяють нам виразно висловлювати свої думки та ідеї.

Мовленнєва діяльність ґрунтується на лексичних навичках, які є основою усіх її аспектів. Для досягнення високого рівня володіння іноземною мовою необхідно розвивати різні типи лексичних навичок, такі як уміння висловлюватись, розуміти на слух, писати, читати та перекладати. Лексичні навички відрізняються за ступенем автоматизованості та гнучкості, і їх формування відбувається поетапно. [8, Бігич О., Бориско Н., Борецька Г.]

В процесі розвитку лексичних навичок виділяються три послідовні етапи:

1. Орієнтовно-підготовчий етап. На цьому етапі ми вводим нові лексичні одиниці, надаємо їм значення та відтворюємо їх у першій формі. На даному етапі ми стараємось активізувати асоціативні та логічні зв'язки нових слів з уже наявними знаннями студентів, їх мовним досвідом. Це допомагає введенню нових лексичних одиниць у сформовані семантичні структури, що дозволяє швидше сформувати нові стереотипи.
2. Стереотипізуюче-ситуативний етап. Цей етап зосереджується на створенні міцних лексичних зв'язків у типових мовних ситуаціях та ситуативному тренуванні. Автоматизація сталих компонентів мовної дії є головною метою цього етапу. На даному етапі рефлексивний аспект діяльності виконує важливу роль, оскільки саме завдяки ньому автоматизація набуває свідомого характеру.
3. Варіативно-ситуативний етап. На цьому етапі ми створюємо лексичні зв'язки та автоматизуємо мовленнєві дії в різних контекстах та ситуаціях. Метою цього етапу є подальше розвиток автоматизованості та гнучкості навички. Учні повинні навчитися самостійно та ситуативно використовувати лексичні одиниці усно та письмово. [36, Павлик О.Б.]

Згідно з думкою завідувача відділу навчання іноземних мов Інституту педагогіки НАПН України, В. Редько, процес вивчення лексичного аспекту мовлення нерозривно пов'язаний з вивченням граматики та вимови.

Лексична усвідомленість є однією з ключових складових іншомовної лексичної компетентності, що є частиною загальної мовної усвідомленості та рефлексивного підходу до мовних явищ та мовленнєвої діяльності. Розвиток лексичної усвідомленості передбачає зацікавленість та увагу до свідомого розгляду аспектів мови, вивчення та використання мови для особистого володіння іншомовною комунікативною компетентністю.

Лексична усвідомленість має наступні цілі:

- Сприяти формуванню позитивного ставлення учнів до вивчення лексики.
 - Покращувати навчальні навички учнів.
 - Розвивати у студентів стійкий інтерес до аналізу лексики різних мов та використання лексики.
 - Покращувати розуміння способів використання лексики для різних цілей.
- [8, Бігич О.Б., Бориско Н.Ф., Борецька Г.Е.]

Лексична усвідомленість є важливою здатністю студента, яка включає наступні аспекти:

- Роздумувати над розвитком і процесами формування власної лексичної компетентності та активно опановувати іншомовний лексичний матеріал, створюючи систему особистих лексичних знань.
- Усвідомлено розпізнавати та використовувати нові лексичні одиниці, розуміти їх характеристики та закономірності утворення і функціонування.
- Мати розуміння переваг та недоліків у своєму розвитку як мовця та студента, що стосується оволодіння лексичною компетентністю.
- Здійснювати аналіз власного використання нової лексики і робити відповідні висновки. [8]

Лексична усвідомленість вимагає від студентів активної розмірковування, аналізу та оцінки власних знань та навичок у вивченні лексики, що сприяє їх особистому розвитку та поліпшенню комунікативної компетентності.

Виокремленням понять семантичних взаємозв'язків між словами, таких як синоніми, антоніми, лексико-семантичні зв'язки та тематичні відношення, вивчення лексикології корейської мови стає більш глибоким і комплексним. [8]

1.3 Особливості формування іншомовної лексичної компетентності

У лексикології корейської мови важливими є такі лексико-семантичні поняття:

- Лексичне значення, що визначає змістову характеристику слова.
- Розрізнення між однозначними та багатозначними словами, які можуть мати одне або кілька значень.
- Розрізнення прямого і переносного значення слів.
- Розрізнення омонімів, тобто слів, що звучать однаково, але мають різні значення.
- Вивчення синонімів, тобто слів, що мають близьке або подібне значення.
- Вивчення антонімів, тобто слів, що мають протилежне значення.

Формування словникового запасу може здійснюватися безпосередньо або опосередковано. Під час безпосереднього навчання студенти займаються спеціально розробленими вправами та завданнями, які дозволяють розширити розуміння семантичних взаємозв'язків між словами, а також розвивати вміння студентів у розпізнаванні та застосуванні лексичних одиниць з різними характеристиками. В результаті, студенти здатні краще використовувати мову з метою досягнення різних комунікативних цілей. [11, Бондар М., Карпенко О., Пащенко Л., Погарська Т.].

Учні початкових рівнів мають низку поширених проблем у спілкуванні корейською мовою, таких як використання лексичних одиниць у неправильному значенні та недостатня чіткість у формулюванні речень, що супроводжується паузами та іншими труднощами під час мовлення.

Існує три групи факторів, які зумовлюють труднощі у формуванні іншомовної лексичної компетентності.

Першу групу труднощів можна визначити як складнощі, що виникають внаслідок індивідуальних особливостей учнів. Це означає, що психологічні фактори, такі як особисті особливості учнів, рівень усвідомлення та вибірковості сприйняття, тип уваги та пам'яті (довільна або неусвідомлена), тип мислення (наочно-образний або абстрактний), мають значний вплив на процес засвоєння корейської мови. Рівень володіння другою іноземною мовою також залежить від рівня розвитку мовлення рідною мовою (зокрема, основного словникового запасу).

Друга група труднощів виникає внаслідок особливостей іноземної мови, яку вивчається. Щодо лексичних одиниць, вони можуть бути класифіковані за такими методологічними типами:

- Форма лексичної одиниці (фонетична, писемна, структурна);
- Значення лексичної одиниці (помилкова синонімія);
- Вживання лексичної одиниці (її поєднуваність, особливості функціонування в мовленні).

Третя група труднощів виникає через умови навчання. Це пояснюється відсутністю чітко визначених цілей щодо формування іншомовної лексичної компетенції у мовній програмі, відсутністю лексичних мінімумів для другої іноземної мови та неефективним проведенням практичних занять з лексичними аспектами. [13]

В основному, ці труднощі виникають через недостатній рівень активного або пасивного лексичного запасу, який учень має володіти для висловлення власних думок усно або письмово, а також для правильного сприйняття корейської мови на слух під час аудіювання. Активний лексичний запас охоплює слова, які учень постійно використовує для вираження своїх думок, тоді як пасивний лексичний запас включає слова, які учень використовує для правильного розуміння усної або письмової інформації.

Вивчення лексики має загальну особливість - розгляд лексичної компетентності залежно від кількох вимірних параметрів. Існує певна прийнята загальна точка зору щодо оволодіння словниковим запасом, яка передбачає, що знання про слова набуваються поступово протягом усього розвитку. Основна ідея полягає в тому, що знання слів розвиваються за певною ієрархічною послідовністю.

З точки зору Генріксена, лексична компетентність має тривимірну модель:

(I) від часткового до точного знання,

(II) глибина знань,

(III) вимір від сприйняття до продуктивності.

По-перше, автор наголошує, що на першому вимірі знання слів розвиваються від часткового розуміння до точного знання. Цей процес є своєрідною подорожжю учня, яка включає кілька етапів, починаючи з простого розпізнавання слів. Поступово, з допомогою розширення бази знань, учень розвиває свої здібності до точного розуміння слів.

Однак, важливо зазначити, що розмір словникового запасу не єдиний вимір, що дозволяє оцінити лексичну компетентність учня. Для цього необхідно розглянути інші виміри, такі як глибина знань та вимір від сприйняття до продуктивності.

Другий вимір, який ми розглядаємо, це глибина знань, що охоплює зв'язок між словом та іншими словами в лексичній системі. У мовних одиницях можуть існувати різні типи відношень. Зокрема, ми можемо виділити парадигматичні відношення, такі як антонімія, синонімія, гіпонімія, та інші. Крім того, є також синтагматичні відношення, які відображають сполучення слів у конкретних лексичних контекстах.

Третій вимір знань, який називається виміром від сприйняття до продуктивності, відображає рівень володіння словниковим запасом та здатність учня до розуміння та продуктивного використання слів. Розуміння слів залежить від рецептивного словникового запасу, який зазвичай є більшим за обсягом, ніж продуктивний словниковий запас. Чим більший словниковий запас учня, тим міцніше він вміє використовувати нові слова та розвивати глибину свого словникового запасу, що передбачає реструктуризацію мережі слів. [53, Генріксен Б.].

Основними критеріями для відбору лексичних мінімумів є:

- Сполучуваність лексичних одиниць.
- Стилiстична унiверсальнiсть, яка дозволяє їх використання в рiзних стилях мовлення.
- Семантична цiннiсть, що вiдображає важливiсть значення та виразностi лексичних одиниць.

Додатковими критеріями для відбору лексичних мінімумів є:

- Регулярне вживання цих лексичних одиниць у мовленні.
- Багатозначність лексичних одиниць, що забезпечує їх гнучкість та розширені можливості використання.

Словотворча здатність лексичних одиниць, яка дозволяє їх поєднання та утворення нових слів.

За словами О. Казачінера, ефективність навчального процесу забезпечується шляхом застосування різноманітних організаційних форм на уроках та їх гнучкого комбінування відповідно до змісту і дидактичної мети, визначених у навчальній програмі. [19, Казачінер О.].

Мовні вправи, спрямовані на розвиток мовних навичок учнів у словозміні та словотворенні, мають позитивний вплив на їх розвиток. Рекомендується активно використовувати спеціальні вправи для набуття та поповнення словникового

запасу, оскільки лексичні вправи є одним з важливих елементів комунікативної діяльності.

При опосередкованому вивченні лексики учень зосереджується на інших формах діяльності, наприклад, на аудіюванні або читанні, і в той же час непомітно засвоює нові слова. У процесі формування іншомовної лексичної компетентності учнів рекомендується приділяти більше уваги опосередкованому шляху оволодіння словниковим запасом.

Цей підхід сприяє більш ефективному вивченню слів і допомагає учням розвивати не лише лексичні знання, але й вміння використовувати їх у різних комунікативних ситуаціях.

Висновок до першого розділу

Вивчення іноземної мови вимагає уваги до різних аспектів, зокрема лексичної компетенції. Виникнення труднощів у формуванні лексичної компетентності може бути пов'язано з індивідуальними особливостями учнів, особливостями самої мови, а також умовами навчання.

Поняття мовної діяльності, розроблене Львом Семеновичем Виготським та іншими дослідниками, виявилось значним внеском в науку. Воно базується на розумінні психіки як функції, що виникає внаслідок фізичної організації мозку та нервової системи людини. Заснована на підході до історії людства, мовна діяльність розглядається як соціальний процес, який впливає на розвиток когнітивних здібностей.

Мовна діяльність розглядається як акт людської діяльності, засіб соціального спілкування та вираження. Різні автори мають різні підходи до розуміння цього поняття, але всі вони визнають важливість мовної діяльності як складової загальної теорії діяльності.

Мовна діяльність є невід'ємною частиною інтелектуального розвитку людини. Взаємодія мови з вищими психічними процесами, такими як мислення, сприяє формуванню понять, узагальнень та розвитку когнітивних здібностей.

Лексичні знання учня представляють собою розуміння та використання лексичної системи іноземної мови. Ці знання охоплюють правила вживання слів в різних контекстах, а також взаємозв'язки та значення слів. Розвиток лексичної компетенції можливий через систематичне вивчення та практичне застосування лексики в різних ситуаціях. Вивчення лексичного знання включає такі аспекти, як форми слів, їх значення, взаємозв'язки між словами, синтаксичні та лексичні властивості сполучень слів, словотворення та інші аспекти лексичної системи. Розуміння та володіння цими аспектами лексичного знання сприяє вдосконаленню мовлення та ефективній комунікації учня в іноземній мові.

Успішне формування лексичної компетенції передбачає врахування критеріїв відбору лексичних мінімумів, таких як сполучуваність, стилістична необмеженість та семантична цінність. Додаткові критерії, такі як регулярність вживання, багатозначність та словотворча здатність, також мають значення.

Викладачам варто звернути увагу на такі пункти:

- Працювати над розширенням лексичного запасу, зосереджуючись на сполучуваності слів, їх стилістичній необмеженості та семантичній цінності.
- Зосередитись на регулярному вживанні слів у мовленні та розумінні їх багатозначності.
- Вивчати словотворчу здатність лексичних одиниць.
- Дотримуватись систематичної практики та впроваджувати ефективні лексичні фрагменти у навчальний процес.

Постійне вдосконалення лексичної компетентності сприятиме поліпшенню загального рівня комунікативної компетенції студентів у корейській мові.

РОЗДІЛ ІІ. ЗМІСТ, ФОРМИ І МЕТОДИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ЛЕКСИКИ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ

2.1 Аналіз ефективності нестандартних методів при навчанні корейської лексики в нестандартному уроці

Важливою складовою процесу засвоєння знань з корейської мови є застосування нетрадиційних форм уроку, який досягається за допомогою нестандартних методів. Ці нестандартні методи сприяють розвитку розумової діяльності та активності учнів, роблять їх більш самостійними та ініціативними. Крім того, такі уроки мають прямий вплив на якість засвоєння матеріалу.

У кінці 80-х років ХХ століття педагогами-новаторами було введено поняття "нестандартний урок" в методику викладання практично всіх предметів. Під цим терміном розуміється навчальне заняття, яке відрізняється від звичайних уроків своєю структурою та будовою, і для його проведення використовується оригінальна та креативна методика.

Н. Мойсенюк також поділяє подібні переконання, стверджуючи, що «учні більше схильні до сприйняття нетрадиційних уроків, ніж до звичайних навчальних занять.» Він вбачає у таких уроках незвичайні концепції, організацію та методи проведення. Тому багато педагогів вважають їх ознакою прогресивного педагогічного мислення та вірним кроком у напрямку демократизації шкільної освіти. [25, Мойсенюк].

Процес розробки нетрадиційного уроку має багато позитивних аспектів, таких як:

- подолання складнощів з дисципліною під час проведення уроку;
- ефективний розподіл часу;
- внесення емоційної складової до навчального процесу (не лише раціональної).

Нестандартні форми уроків характеризуються застосуванням різноманітних типів пізнавальної діяльності учнів, проблемним навчанням, міжпредметними зв'язками, самостійною роботою учнів, уникненням перевантаження та максимальною щільністю.

Використання нетрадиційних форм навчання дозволяє:

- розширити можливості колективної роботи;
- розвинути уміння і навички самостійної роботи;
- активізувати діяльність учнів;
- більш повно досягати навчальних, розвиваючих та виховних цілей;
- стимулювати інтерес до предмету.

Застосування нетрадиційних форм уроків сприяє розвитку творчої активності, допитливості та пізнавального інтересу учнів. Порівняно зі стандартними уроками, проведення нетрадиційних форм навчання забезпечує більший емоційний зв'язок учнів з матеріалом і дозволяє досягти кращих результатів.

Нетрадиційні форми уроків мають на меті розвиток усіх необхідних навичок і умінь, сприяють формуванню працьовитості та підвищенню рівня знань учнів. Використання нетрадиційних форм уроків вже давно отримало визнання методистами, психологами та педагогами, оскільки має численні переваги.

Між основними перевагами використання нетрадиційних форм уроків можна виділити наступне:

- Набуття суспільного або практичного досвіду.
- Розвиток ініціативності учнів.
- Використання нетрадиційних форм уроків спонукає учнів до позитивного емоційного стану.
- Цікавість та незвичайність змісту таких уроків.

Т. Сидоренко виокремлює наступні переваги використання нетрадиційних форм уроку:

- 1) Стимулюють пізнавальний інтерес учнів.
- 2) Дозволяють відступити від шаблону традиційного уроку.
- 3) Роблять навчальний процес більш захоплюючим та різноманітним.
- 4) Сприяють розвитку як педагога, так і учнів, відкривають їх творчий потенціал.
- 5) Учням більше подобаються нетрадиційні форми навчання у порівнянні з традиційними. [44, Сидоренко Т.]

Такі уроки отримали назву "нестандартні", оскільки вони відрізняються від звичайних, монотонних організаційних форм методичної діяльності. Використання нетрадиційних форм уроків розширює можливості методичної роботи, зроблюючи її активно-творчою і динамічною, та найбільше активізує пізнавальну діяльність учнів, збільшуючи їх інтерес до навчання.

Основна складова нетрадиційних форм уроків є інноваційною, оскільки вони передбачають використання різноманітних нестандартних методів під час навчальної діяльності. Це особливо важливо для проведення сучасного уроку з корейської мови.

Щодо поняття "форма навчальної діяльності учнів на занятті", воно також описується рядом важливих факторів і може мати різний характер, будь то колективний або індивідуальний, і реалізовуватися по-різному.

Згідно з думкою Ю.І. Мальованого, властиво розглядати різні форми навчання, включаючи класно-урочну систему, семінари, уроки та екскурсії, як узагальнені форми навчання, які можуть бути використані для колективної або індивідуальної навчальної діяльності. Ці форми мають різний характер та можуть бути реалізовані по-різному, залежно від конкретних умов та мети навчання. [24, Мальований Ю.].

Е. Печерська підкреслює, що головна особливість нестандартного уроку полягає у викладанні матеріалу за допомогою форми, що викликає різні емоції та

асоціації учнів. Це допомагає створити позитивну мотивацію для навчальної діяльності. [39, Печерська Е.].

Застосування нетрадиційних форм уроку може бути використано після вивчення будь-якої теми або кількох тем, оскільки вони часто виконують функцію навчального контролю.

Нетрадиційні форми уроків з корейської мови передбачають обов'язкову участь всіх учнів у групі або класі, а також використання наочних засобів (аудіо та візуальних), які необхідно використовувати під час проведення уроку.

Для досягнення більшої ефективності відбору та застосування різних засобів навчання на уроці, вчителю необхідно виконати наступні кроки:

- Установити, який саме навчальний матеріал є найбільш доцільним для впровадження конкретних засобів навчання.
- Визначити мету використання засобів навчання на кожному етапі уроку.
- Вибрати підручники або посібники, які найкраще допоможуть досягти та реалізувати навчальні цілі, що були поставлені.

Ці кроки допоможуть вчителю покращити відбір та ефективне використання засобів навчання на уроці, спрямовуючи їх на досягнення конкретних навчальних цілей.

Використання нетрадиційних форм уроку включає різні цілі, які мають педагогічний, методичний і психологічний характер:

- Вчитель контролює вміння, знання та навички учнів з конкретної теми під час проведення уроку.
- Створюється робоча атмосфера, що спонукає учнів серйозно ставитися до уроку.
- Під час уроків передбачається мінімальна участь вчителя, дозволяючи учням активно займатися навчанням.

Використання нетрадиційних форм уроку спрямоване на досягнення цих цілей, що забезпечує контроль, плідну робочу атмосферу та активну участь учнів у навчальному процесі.

В. Чайка зауважує, що в сучасній школі використовуються нетрадиційні уроки, які спрямовані на стимулювання пізнавального інтересу, активності та самостійності учнів. Такі уроки можуть приймати різні форми, наприклад, урок-вікторина або урок-подорож, що сприяють вивченню навчального матеріалу, а також інтегровані уроки, які охоплюють кілька тематичних блоків. Театралізовані уроки є ще однією формою нетрадиційного навчання, які викликають емоції, розвивають мислення, фантазію та уяву учнів. [50, Чайка В.].

Одним з найсуттєвіших факторів для підвищення ефективності навчального процесу є ретельний відбір педагогічно доцільних методів навчання, які можна використовувати на різних етапах уроку або взагалі під час уроку (методу-домінанти).

Для відбору методів навчання застосовуються такі критерії:

- Методи навчання відповідають цілям, меті та завданням уроку, а також враховують особливості навчального предмета і зміст навчального матеріалу.
- Методи навчання реалізують принципи навчання.
- Вибір методів навчання здійснюється з урахуванням індивідуальних особливостей учнів.
- При виборі методів навчання необхідно враховувати умови і виділений час для навчання.
- Вибір методів навчання має враховувати реальні можливості вчителя.

Підвищення ефективності навчання залежить від ретельного відбору методів, які відповідають цілям і завданням уроку, враховують навчальний предмет,

індивідуальні особливості учнів, умови і виділений час для навчання, а також враховують можливості вчителя.

Для успішного планування нестандартного уроку необхідно використовувати різноманітні сучасні методи навчання, серед яких можна виділити наступні:

1. Методи, спрямовані на формування пізнавальних інтересів, є невід'ємною складовою навчального процесу, оскільки вони не лише підвищують настрій учнів, але й викликають різні емоції, такі як захоплення, цікавість та морально-емоційні переживання. Використання особистого життєвого досвіду вчителя, а також матеріалів з художньої літератури та фільмів є важливими компонентами для створення емоційно насиченої ситуації. Жвавість та емоційність історій зацікавлюють учнів та спонукають їх до засвоєння конкретних питань, пов'язаних з темою, а також до загального осмислення навчального матеріалу.

2. Методи, спрямовані на створення ситуацій новизни навчального матеріалу, включають в себе формування нових знань та вмінь під час викладання, а також передбачають їх подальше застосування. Цей підхід допомагає учням відчувати себе збагаченими новими знаннями, що стимулює їх до самовдосконалення та надає моральне задоволення від інтелектуальної праці.

3. Методи, що базуються на використанні пізнавальних ігор, є потужним інструментом для створення доброзичливої та дружньої атмосфери, сприяють більш емоційному засвоєнню навчального матеріалу. Пізнавальні ігри відтворюють різноманітні життєві ситуації, міжособистісні взаємини та взаємодію процесів та явищ у суспільстві.

Серед них виділяються ділові ігри, рольові ігри та ситуативні ігри. Використання цих методів має кілька ключових переваг, зокрема, вони допомагають подолати замкнутість та невпевненість учнів. Крім того, пізнавальні ігри сприяють самореалізації та повному розкриттю можливостей учнів, дозволяючи їм проявити свої таланти та вміння. [21, Колесникова О.]

Як зазначає І. Зайченко, що пізнавальні ігри є широко використовуваним методом у навчальній діяльності, особливо з урахуванням вікових особливостей учнів. Це пояснюється тим, що ці ігри передбачають створення ситуацій успіху, які викликають яскраві емоційні переживання, але в той же час є ігровими, що збуджують цікавість і сприяють глибшому засвоєнню навчального матеріалу. [18, Зайченко І.].

Підтвердженням цього слугують результати опитування, у якому взяли участь 35 учнів та студентів-філологів. Учасникам було запропоновано оцінити свій рівень знань з використанням нестандартних методів під час вивчення корейської лексики – чи покращився рівень запам'ятовування лексики, які методи для них були більш ефективними та дієвими. Учасникам були запропоновані 5 найвідоміших методів вивчення лексики – метод контексту, метод інтервального повторення, метод використання мнемотехнік, метод використання словосполучень, метод використання мультимедіа. (Додаток 1)

Відповідно до результатів опитування, 80% опитаних стверджують, що ці методи ефективні. 12% опитаних запевняють, що в них не було досвіду, та 6% були не впевнені. Водночас, частка респондентів, які дали негативні відповіді на питання склала 2%.

Отже, як бачимо з результатів цього опитування, традиційний підхід до вивчення лексики з корейської мови не є затребуваним серед студентів та ефективним.

Зробимо огляд різних інноваційних методів навчання лексики, таких як використання технологій, ігрові підходи, використання автентичних матеріалів та інші, дозволяє створити цікаве та ефективне навчальне середовище для студентів. Нижче наведено огляд кожного з цих методів:

1. Використання технологій:

- Використання комп'ютерних програм та мобільних додатків для навчання лексики.

- Використання інтерактивних вправ, онлайн-словників та інших ресурсів для покращення запам'ятовування слів.

- Використання аудіо- та відеоматеріалів для вивчення вимови та контексту вживання слів.

2. Ігрові підходи:

- Використання словесних і наочних ігор для активізації лексичних одиниць.

- Застосування рольових ігор, міміки, пантоміми та інших активних форм, що допомагають студентам засвоїти нову лексику.

- Організація конкурсів та групових змагань, які стимулюють змагальний дух та сприяють ефективному навчанню.

3. Використання аутентичних матеріалів:

- Включення реальних текстів, таких як статті, відео- та аудіоматеріали, реклама, розмовні діалоги, в навчальний процес.

- Використання матеріалів, що представляють різні жанри та стилістику, що дозволяє студентам ознайомитися з різноманітними аспектами лексики.

- Стимулювання студентів до вивчення лексики шляхом розуміння її значення в автентичних комунікативних ситуаціях.

4. Інші методи:

- Використання мнемотехнік та асоціацій.

2.2. Огляд нестандартних методів формування лексики корейської мови, аналіз переваг та обмежень кожного методу та їх вплив на ефективність навчання на початкових рівнях

Формування лексики в процесі вивчення іноземної мови є одним із важливих етапів, що вимагає особливої уваги та ефективних методів. У сучасному

освітньому середовищі виникає необхідність у використанні інноваційних методів, щоб навчання стало цікавим, ефективним та максимально пристосованим до потреб студентів. Однак, у викладанні корейської мови, формування лексики може бути викликом, оскільки вона відрізняється за своєю морфологією, синтаксисом та вимовою.

Впровадження інноваційних методів формування лексики корейської мови дозволяє студентам не тільки засвоїти нові слова, але й зрозуміти їх контекст вживання та вміти ефективно комунікувати. Використання традиційних методів, хоч і важливих, може бути недостатнім для досягнення цілей навчання лексики. Тому, розгляд і впровадження інноваційних форм та підходів стають актуальним завданням для викладачів та методистів у сфері навчання корейської мови.

Пропонуємо розглянути відповіді студентів щодо дієвих на їх думку методів для виведення найкращих із них:

«Як на мене найкращі методи вчити лексику це :

- інтервальне повторення. Наприклад ви почали 3 урок, але вивчаючи його, буде добре повернутися до 1 і 2 уроку, і повторити слова звідти. Так можна зрозуміти, які слова відклалися у пам'яті, а які ні.
- робити вправи, де потрібно в речення вставити необхідне слово за змістом.
- виписуючи слова, додавати речення з вживанням конкретного слова, щоб бачити контекст, у якому слово використовується. Так само це працює, коли ми дивимось фільм : через контекст краще запам'ятовується ситуація для застосування слова.
- візуалізація слів за допомогою картинок. Тим, у кого візуальна пам'ять, це мастхев, бо асоціації реально допомагають пригадати.» Какуєва Яна, 2 курс.

«Мені найкраще вивчати слова прописуючи їх у блокноті. Я пишу в два рядки одне слово, і коли пишу повторюю переклад. Так, наприклад, п'ять слів, а потім всі разом повторюю з перекладом.

Я пробувала квізлет, та інші платформи, але цей виявився найефективнішим + практика письма. Яюсь просто звикла і все.

Кахут я теж люблю, інколи цікаво просто пограти і запам'ятати.

Також, інколи беру якусь речення(з пісні, інтерв'ю, серіалу, тд) та розбираю його по словам і намагаюся перекласти.

Але для закріплення вивчених слів найбільше завжди допомагає застосування: використати в реченні, придумати репліку, просто сказати щось мамі і не важливо, що вона не розуміє. Практика є найкращою.» Єсип Дарина, 2 курс.

«Мені подобаються меми, квізлет, вставки у фільмах та піснях, тому що воно класно запам'ятовується на основі емоцій та інтонації

Також дуже люблю програмку tiny decisions, де я вписую собі в колечко слова і воно мені на рандомі вибирає слово і я маю його перекласти. Воно мене не раз рятувало, коли часу небагацько, викладачі задавали на іспит купу слів, ще й питали вибірково. Тому це ідеальний варіант для таких як я, хто часто забуває слова, або складно їх запам'ятати.» Вовк Ольга.

«При першому вивченні лексики мені допомагає квізлет. Але, якщо я потім не використовую лексику під час виконання вправ, говоріння, то з часом слово йде у пасивний словниковий запас. Можливо, почувши його, я навіть зможу перекласти, але під час говоріння вірогідність того, що я пригадаю його, дуже мала. Найкраще для мене працюють вправи з використанням лексики та вставки з фільмів, коли слово знаходиться вне відриву від контексту.» Бондарієва Катерина.

Отож, ми можемо вивести декілька методів викладання корейської лексики, зокрема:

- метод контексту;
- метод інтервального повторення;
- метод використання мнемотехнік;

- метод використання словосполучень;
- метод використання мультимедіа.

Розглянемо ці методи більш детально та проаналізуємо переваги та недоліки кожного з них:

1. **Метод контексту** є одним з методів вивчення лексики. Його суть полягає в тому, щоб вивчати нові слова, спираючись на контекст, в якому вони вживаються. [67, Шмідт Дж.]

Метод контексту є одним з найбільш ефективних методів вивчення іншомовної лексики. Цей метод базується на тому, що слова набувають своїх значень в залежності від контексту, в якому вони вживаються. Тому, для того щоб краще зрозуміти значення слова, необхідно вивчати його в різних контекстах.

Один з основних підходів до застосування методу контексту при вивченні лексики полягає в тому, щоб навчати студентів використовувати контекст для того, щоб зрозуміти значення невідомих слів. Для цього можна використовувати різні методи, такі як читання текстів, діалогів, відео та аудіозаписів.

Крім того, метод контексту можна використовувати для вивчення нових слів та фраз. Наприклад, студентам можна запропонувати скласти речення зі словом або фразою, яку вони тільки що вивчили. Це дозволить їм не тільки запам'ятати нову лексику, але й зрозуміти, як її вживати в різних контекстах.

Метод контексту можна використовувати для вдосконалення навичок читання та розуміння текстів. Наприклад, студентам можна запропонувати прочитати текст та визначити значення невідомих слів на основі контексту.

Метод контексту при вивченні іншомовної лексики має кілька переваг, які роблять його ефективним і цікавим для студентів:

1. **Натуральне навчання:** Використання контексту дозволяє студентам бачити слова в їх реальному вживанні та комунікативному контексті. Вони

можуть спостерігати, як слова використовуються в реальних ситуаціях спілкування, що допомагає їм зрозуміти їх справжнє значення та використання.

2. Семантичне розуміння: Контекст допомагає студентам зрозуміти семантичні нюанси слів. Вони можуть побачити, як слова взаємодіють з іншими словами та граматичними структурами, що доповнює їх значення та розширює контекстуальне використання.

3. Практичне застосування: Використання контексту надає студентам можливість бачити практичне застосування нових слів у реальних ситуаціях спілкування. Це стимулює їх мотивацію та допомагає зрозуміти, як і коли використовувати вивчену лексику.

4. Запам'ятовування: Використання контексту сприяє більш ефективному запам'ятовуванню слів. Коли слова вивчаються в контексті, вони отримують більше зв'язків та асоціацій у мозку студента, що полегшує їх запам'ятовування та використання в подальшому.

5. Розвиток навичок сприйняття і вироблення мови: Використання методу контексту допомагає розвивати навички сприйняття та вироблення мови. Студенти навчаються розуміти слова у контексті, розпізнавати взаємозв'язки.

Однак, варто зазначити і недоліки цього методу. Ось деякі з них:

1. Обмеженість контексту: Метод контексту зазвичай ґрунтується на навчанні слів в контексті речень або текстів. Однак, це може призвести до обмеженості і штучності контексту, оскільки справжній мовний досвід включає в себе ширший спектр ситуацій, де використовується слово.

2. Залежність від перекладу: Учні, які використовують метод контексту, можуть надмірно покладатися на переклад слова або речення для розуміння його значення. Це може стати перешкодою в розвитку навичок безпосереднього мовлення та розуміння на цільовій мові.

3. Відсутність глибини розуміння: Коли учні вивчають слова в контексті, вони можуть зосередитися лише на поверхневому розумінні значення слів. Це може бути недостатнім для розуміння відтінків значень, синонімів, антонімів та ідіом.

4. Відсутність систематичності: Метод контексту може бути випадковим і недостатньо систематичним. Часто учні вивчають слова на основі текстів, які випадково зустрічаються під час читання, але не дотримуються структурованої навчальної програми. Це може вплинути на логічний порядок навчання та розширення словникового запасу.

5. Залежність від мовного контексту: Метод контексту може виявитися обмеженим, коли учні намагаються використовувати слова в інших контекстах або звертаються до нових тем.

2. Метод повторення є одним з найбільш ефективних методів вивчення лексики будь-якої іноземної мови, в тому числі і корейської. У 1932 році його запропонував Елек Мейс у своїй книзі: «*The psychology of Study*».

Також варто згадати «Криву навчання» Германа Еббінгауза - це концепція, яка описує спад забуття інформації з часом після її вивчення. Герман Еббінгауз, німецький психолог, провів серію експериментів у 19-му столітті, щоб вивчити процес запам'ятовування та забуття. [16, Еббінгауз Г.]

Згідно з кривою навчання Еббінгауза, після перших декількох повторень інформація швидко забувається, а потім знижується темп забуття. Основна ідея полягає в тому, що навчальний процес повинен включати повторення та репетицію інформації протягом певного періоду, щоб утримувати її у пам'яті.

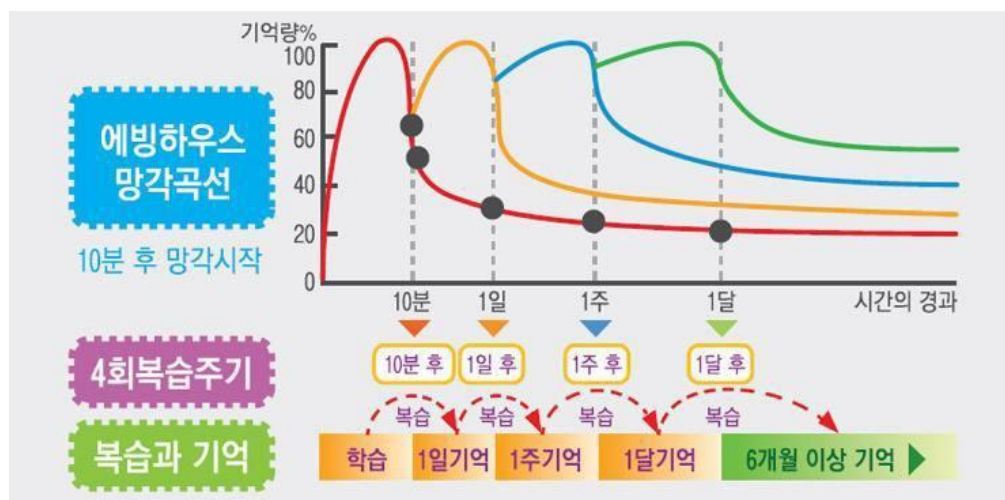
Еббінгауз запропонував кілька принципів, які можуть поліпшити процес запам'ятовування і забезпечити більш тривале збереження інформації:

1. Повторення: Часте повторення інформації допомагає закріпити її в пам'яті. Ідеальною є система повторень з нарахуванням, коли інтервали між повтореннями збільшуються з часом.

2. Розподіл повторень: Ефективніше повторювати інформацію через регулярні інтервали, ніж проводити інтенсивне вивчення в короткий період. Розподілене повторення дозволяє пам'яті зміцнити зв'язки між новою інформацією та вже відомими фактами.

3. Активне вивчення: Пасивне читання або слухання інформації можуть бути менш ефективними, ніж активна участь у навчанні. Залучення до процесу, таке як використання різних зорових, аудіальних та кінестетичних методів,

Г.Еббінгауз вивів основні етапи методу повторення через певні проміжки часу при вивченні іншомовної лексики:

- Вивчення нового матеріалу – слів, фраз;
- Повторення вивченого матеріалу через короткий проміжок часу – наприклад, через годину після вивчення;
- Повторення вивченого матеріалу через день або два – наприклад, через 24 або 48 годин після вивчення;
- Повторення вивченого матеріалу через тиждень – наприклад, через 7 днів після вивчення;

- Повторення вивченого матеріалу через місяць – наприклад, через 30 днів після вивчення.

Повторення через певні проміжки часу дозволяє закріплювати вивчений матеріал в пам'яті, зменшуючи ймовірність забування. Цей метод є досить простим і може бути застосований як у самостійному вивченні, так і в заняттях з викладачем корейської мови.

Ось кілька переваг цього методу:

1. Запам'ятовування на довгий термін: Повторення допомагає закріпити вивчений матеріал у пам'яті на довгий термін. Чим більше разів ви повторюєте нову лексику, тим більша ймовірність, що вона стане стійкою в пам'яті.
2. Покращення розпізнавання та розуміння: Часте повторення допомагає розпізнавати слова і вирази швидше та легше. Ви будете знаходити їх у текстах, розмовах та інших комунікативних ситуаціях з більшою впевненістю, що полегшить розуміння мови в цілому.
3. Автоматизація мовлення: Повторення допомагає вбудувати нову лексику у ваше мовлення. Коли ви часто повторюєте слова і вирази, вони стають більш природними і автоматичними для вас, що сприяє плавному використанню мови у розмовах і написанні.
4. Встановлення зв'язків: Через повторення ви встановлюєте зв'язки між новими словами і вже вивченою лексикою. Це допомагає вам утворювати асоціації, співставляти синоніми або антоніми, а також використовувати слова у різних контекстах.

Проте, варто зазначити і недоліки цього методу:

1. Монотонність: Повторення може бути монотонним і нудним. Якщо повторювати одні й ті ж слова та вирази дуже часто, це може знизити ваш інтерес до навчання та вивчення мови.

2. **Обмеженість:** Метод повторення може бути обмежений тим, що він підходить для запам'ятовування окремих слів і виразів, але не для розвитку граматики та розуміння мови в цілому. Якщо повторювати тільки окремі слова, то можливість використання їх у правильному контексті збільшується.

3. **Незручність:** Метод повторення може бути незручним для тих, хто має обмежений час на навчання. Наприклад, для тих, хто повинен вивчити багато слів за короткий час, повторення може займати багато часу та бути неефективним.

4. **Низька ефективність для розвитку навичок мовлення:** Повторення допомагає запам'ятовувати слова та вирази, але не завжди ефективно для розвитку навичок мовлення. Для розвитку навичок мовлення потрібно використовувати різноманітні вправи та комунікативні завдання, які дозволяють використовувати нову лексику у практичних ситуаціях.

5. **Ризик забування:** Якщо повторювати слова та вирази занадто рідко, то є ризик забування навіть тих слів, які були вивчені раніше. Тому важливо дотримуватися регулярного графіку повторення.

3. Метод використання мнемотехнік – це метод вивчення лексики, що полягає в тому, щоб створювати асоціації між новими словами та вже знайомими концептами. Він ґрунтується на теорії, що наш мозок краще запам'ятовує нову інформацію, коли вона пов'язана з чимось вже відомим та зрозумілим. [68, Шпітцер Х.]

Цей метод працює за такою схемою:

Варто розглянути декілька переваг цього методу:

1. Збільшення запам'ятовування: Використання асоціацій допомагає створити зв'язок між новими словами і вже існуючими знаннями. Це збільшує ймовірність успішного запам'ятовування, оскільки асоціації роблять слова більш конкретними та значущими для вас.
2. Покращення візуального уявлення: Під час асоціювання ви можете використовувати візуальні образи або метафори, що сприяє покращенню візуального уявлення. Це допомагає утворити більш живі та яскраві зображення у вашому розумі під час навчання нових слів.
3. Стимулювання творчості: Метод асоціювання стимулює вашу творчу мислення, оскільки ви пов'язуєте слова з різними концепціями або образами. Це розширює вашу мовну уяву і дозволяє бачити нові зв'язки між словами та їх значеннями.
4. Збагачення словникового запасу: Використання асоціацій допомагає збагатити ваш словниковий запас, оскільки ви створюєте більше зв'язків із новими словами. Коли ви асоціюєте слова з різними аспектами життя, ви розширюєте свої можливості використовувати їх у різних ситуаціях.

Ми повинні також згадати про можливі недоліки методу асоціацій при вивченні іншомовної лексики. Ось декілька з них:

1. Неправильні асоціації: Іноді, при створенні асоціацій можуть виникнути неправильні зв'язки між словами, що може призвести до помилок у запам'ятовуванні і розумінні нових слів.
2. Обмежений обсяг асоціацій: Використання асоціацій може призвести до обмеження кількості зв'язків, що можуть бути створені між словами. Це може призвести до обмеження можливостей для використання нових слів в різних ситуаціях.
3. Створення сильних зв'язків: При створенні асоціацій може виникнути небажаний ефект, коли слова пов'язані з надто сильними емоційними або особистими зв'язками, що може ускладнити навчання та розуміння.
4. Необхідність часу та зусиль: Використання методу асоціацій може вимагати більше часу та зусиль, ніж інші методи вивчення іншомовної лексики. Це може зменшити ефективність навчання в разі обмеженості часу або зусиль.
5. Необхідність високого рівня креативності: Використання методу асоціацій вимагає високого рівня креативності та індивідуальності. Не кожен студент може мати такий рівень креативності, щоб легко створювати асоціації між словами.

4. **Метод використання словосполучень** є дуже корисним при вивченні корейської лексики, оскільки допомагає розуміти, які слова частіше використовуються разом та які слова можна використовувати для побудови різних фраз та висловлювань. [Бондаренко]

Проаналізуємо ряд переваг використання методу використання словосполучень при вивченні корейської лексики:

1. Природна мовна вживаність: Використання словосполучень відображає натуральні мовні зв'язки і вживання слів у реальних ситуаціях. Це допомагає

студентам отримати більш реалістичне уявлення про те, які слова часто вживаються разом і як їх правильно використовувати.

2. Розширення словникового запасу: Вивчення словосполучень дозволяє студентам не тільки вивчити окремі слова, але й розширити свій словниковий запас, оскільки вони вчаться використовувати слова в контексті і знають, які слова найчастіше вживаються разом.

3. Покращення мовного виразу: Вивчення словосполучень допомагає студентам покращити свій мовний вираз, оскільки вони навчаються використовувати правильні колокації та вирази. Це дозволяє їм говорити та писати більш природним і впевненим способом.

4. Розуміння культурних аспектів: Вивчення словосполучень допомагає студентам краще розуміти культурні аспекти мови, оскільки багато словосполучень мають специфічні значення або вживаються в певних ситуаціях. Це допомагає студентам отримати глибше розуміння культури, пов'язаної з мовою, яку вони вивчають.

5. Підвищення комунікативних навичок: Вивчення словосполучень сприяє розвитку комунікативних навичок, оскільки студенти вчаться використовувати слова і вирази, що часто вживаються в розмові.

Також варто визначити недоліки застосування методу використання словосполучень:

1. Обмежена гнучкість: Використання словосполучень може обмежити гнучкість виразу. Студенти можуть стати залежними від готових фраз та виразів, не розвиваючи власну творчість та здатність складати речення самостійно.

2. Контекстуальна залежність: Ефективне використання словосполучень вимагає глибокого розуміння контексту, в якому вони вживаються. Це може створювати труднощі для студентів, які ще не мають достатнього рівня мовного розуміння.

3. **Перевантаження інформацією:** Вивчення великої кількості словосполучень може перевантажити студентів інформацією. Вони можуть мати труднощі з запам'ятовуванням, особливо якщо вони не мають зв'язків зі своїм власним життєвим досвідом або інтересами.

4. **Недостатня граматична контроль:** Використання неправильних словосполучень може призвести до граматичних помилок. Студенти можуть використовувати невідповідні або неправильні слова в контексті, що може порушити правильність мовлення.

5. **Відсутність культурної специфіки:** Використання загальноживаних словосполучень може не враховувати культурних відмінностей між мовами. Це може призвести до неправильного вживання виразів у різних культурних контекстах.

Враховуючи ці недоліки, рекомендується поєднувати метод використання словосполучень з іншими методами вивчення корейської лексики.

5. Метод використання мультимедіа при вивченні корейської лексики дуже ефективний, оскільки візуальна та аудіо-інформація допомагають краще запам'ятовувати нові слова та фрази, розуміти їх в контексті та відтворювати у власному мовленні.

Розглянемо ряд переваг використання методу використання мультимедіа при вивченні іншомовної лексики:

1. **Візуальна стимуляція:** Використання мультимедіа, такого як відео, зображення, аудіо та інтерактивні матеріали, надає візуальну стимуляцію студентам. Це допомагає залучити їх увагу та створити цікаву та змістовну навчальну атмосферу.

2. **Аудіальне сприйняття:** Мультимедіа надає можливість прослуховувати вимову слів і фраз носіями мови або професійними акторами. Це допомагає студентам поліпшити свої навички аудіювання та вимови, а також звикнути до різних акцентів та інтонацій.

3. Контекстуальне розуміння: Мультимедіа може надати реальних прикладів вживання слів та фраз у різних контекстах. Студенти можуть бачити, як ті самі слова використовуються в різних ситуаціях та комунікативних актах, що допомагає їм краще розуміти значення та вживання слів.

4. Забезпечення варіативності: Мультимедіа дозволяє використовувати різноманітні матеріали, такі як фільми, мультфільми, веб-сайти, ігри тощо, що робить навчання більш різноманітним та захоплюючим. Студенти можуть вибирати матеріали, які їх зацікавлюють, і вивчати мову через свої інтереси.

5. Практична спрямованість: Мультимедіа може допомогти студентам набувати практичних навичок комунікації, оскільки вони можуть бачити та слухати.

Але варто зазначити й недоліки, які пов'язані з використанням методу мультимедіа при вивченні корейської лексики. Ось деякі з них:

1. Залежність від техніки. Використання мультимедіа для вивчення іншомовної лексики потребує комп'ютера або іншого пристрою, що може відігравати відео або зображення. Це може бути проблемою для студентів, які не мають доступу до таких пристроїв або не вміють користуватися ними.

2. Незадовільна якість матеріалів. Не всі матеріали, що доступні в Інтернеті або на дисках, мають високу якість. Це може призвести до того, що студенти будуть вивчати іншомовну лексику з помилками або з неправильною вимовою.

3. Відсутність інтерактивності. Використання мультимедіа може бути менш інтерактивним, ніж інші методи вивчення. Студенти можуть бути пасивними спостерігачами, а не активними учасниками у процесі вивчення. Це може призвести до меншої мотивації студентів і меншого запам'ятовування матеріалу.

4. Обмежений доступ до автентичних матеріалів. Мультимедіа може бути корисним для вивчення іншомовної лексики, але воно не може замінити контакт з реальною мовою. Студентам потрібно мати можливість спілкуватися з носіями,

читати оригінальні тексти і дивитися фільми на мові, щоб дійсно відчути, як мова вживається у реальному житті.

5. Небезпека розсіювання уваги. Використання мультимедіа може бути менш ефективним для студентів, які легко відволікаються.

Висновок до другого розділу

За допомогою опитування, ми вивели найбільш ефективні нестандартні методи формування лексичних знань при вивченні корейської мови учнями початкових рівнів. Зробимо короткий перелік дієвих методів при вивченні корейської лексики.

Метод контексту допомагає створити зв'язок між словами та їх значенням у реальних ситуаціях комунікації. Він сприяє природному навчанню мови та розвитку навичок розуміння та вживання мови у відповідному контексті. Однак, необхідно враховувати обмеження, такі як можливість неправильного розуміння або узагальнення значень слів та обмежений доступ до автентичних джерел мови.

Метод повторення працює через повторення інформації в різні періоди часу, можна збільшити швидкість запам'ятовування та збереження слів та фраз у пам'яті. Він також сприяє сталому вдосконаленню навичок іншомовного висловлювання. Однак, важливо уникати надмірного повторення, яке може призвести до втрати інтересу та втоми.

Метод використання мнемотехнік створюється шляхом створення асоціацій, використання образів, римованих слів та інших пам'ятних прийомів, можна підвищити швидкість і точність запам'ятовування слів та фраз. Мнемотехніки дозволяють створити зв'язок між новою інформацією та вже існуючими знаннями, що полегшує її засвоєння. Однак, необхідно враховувати індивідуальні особливості студента, оскільки ефективність мнемотехнік може варіюватися залежно від його способів сприйняття та запам'ятовування інформації.

Метод використання словосполучень допомагає встановити зв'язок між словами та їх контекстом, сприяє розумінню значення слів в реальних ситуаціях комунікації і полегшує запам'ятовування. Використання словосполучень також дозволяє розвивати навички вживання слів у правильних контекстах, що сприяє вдосконаленню мовної компетенції. Однак, варто враховувати, що не всі словосполучення є стабільними і можуть змінюватися залежно від контексту.

Також можуть виникати труднощі у вивченні нових словосполучень з великою кількістю слів або комплексними структурами. Потрібно практикувати використання різних типів словосполучень і комбінувати їх з іншими методами для більш ефективного вивчення корейської лексики.

Метод використання мультимедіа є важливим інструментом для вивчення корейської лексики, оскільки він забезпечує багатомодальний підхід до навчання. За допомогою зображень, аудіо- та відеоматеріалів студентам надається можливість бачити, чути та сприймати мовні конструкції у реальних ситуаціях комунікації. Це сприяє кращому запам'ятовуванню слів, розвитку вимови та розумінню мовного контексту. Крім того, мультимедійні ресурси можуть бути цікавими та захоплюючими, що спонукає студентів до активної участі в навчальному процесі. Однак, використання мультимедіа також може бути обмеженим через доступність ресурсів, технічні обмеження та можливі відволікання уваги. Важливо забезпечити розуміння та адекватність використовуваного матеріалу.

Варто зазначити, що методи варто комбінувати з іншими підходами та ресурсами для забезпечення більш ефективного формування лексичних знань у корейській мові на початкових рівнях.

РОЗДІЛ III. ПРИКЛАДИ ПРАКТИЧНОГО ВИКОРИСТАННЯ НЕСТАНДАРТНИХ МЕТОДІВ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ЛЕКСИЧНИХ ЗНАНЬ У КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ УЧНЯМИ ПОЧАТКОВИХ РІВНІВ

3.1 Форми впровадження методів у процес формування лексичних знань у корейській мові

Існує кілька ефективних форм впровадження методів у процес формування лексичних знань у корейській мові. Пропонуємо розглянути приклади практичного використання нестандартних методів у процесі формування лексичних знань у корейській мові учнями початкових рівнів.

Першим варто розглянути метод контексту та визначити декілька практичних кроків, які можна виконати для реалізації методу контексту при вивченні корейської лексики:

Наприклад, для того, щоб дізнатися значення слова «사과», потрібно знайти тексти з описом яблук, їх смаку, форми, колір тощо. Читаючи текст, вже можна зрозуміти, що саме означає слово «사과» в даному контексті

Для реалізації можна застосувати додаток «*Easy Korean*», де можна обрати рівень складності тексту та тематику. Також усі слова підсвічені різними кольорами, що також позначають рівень складності. Учень може обрати невідомі слова та при наведенні на нього може дізнатися переклад та додати його в словник. Таким чином, учень може вивчити слово в контексті та закріпити його при подальшому перечитуванні. (Додаток 2)

Необхідно створювати свої власні речення та ситуації, щоб використовувати нові слова в контексті. Наприклад, для використання нових слів у розмові зі своїми друзями або колегами.

Пр.: Слово «책» означає «книга». Можна вивчити це слово, використовуючи його в контексті навчання: «저는 매일 책을 읽어요.» – «Я кожен день читаю книгу»

Слово «운동» означає «фізичні вправи». Його варто використовувати в контексті спорту: «저는 매일 아침에 운동을 해요.» – «Я кожен день роблю фізичні вправи вранці»

Обов'язковим під час вивчення лексики є використання словників з контекстом як «Naver Dictionary» або «Daum Dictionary», щоб побачити, як саме слова вживаються в різних контекстах. Це допоможе краще зрозуміти їх значення та вживання.

Викладачу варто створити можливість для практики читання та слухання корейської мови. Наприклад, читати корейські тексти, слухати корейську музику або дивитися корейські фільми/серіали.

Є досить багато підручників, пов'язаних саме з одночасним читанням та прослуховуванням текстів, наприклад «Easy Korean Reading For Beginners». У цьому підручнику є 30 коротких тем пов'язаних з повсякденням. (Додаток 3)

Розглянемо текст «요리».

Спочатку викладач включає аудіо, де носій читає даний текст. Варто зауважити, що текст читають дві людини з різним голосом, що створює додаткові умови для підвищення навичок аудіювання.

Учні підкреслюють слова, які їм невідомі, та в яких вони не впевнені.

한국 사람들은 김치찌개를 자주 먹어요. 김치찌개에는 김치와 돼지고기가

들어가요. 먼저, 냄비에 돼지고기를 넣고 볶아요. 그리고 돼지고기 가 익으면 김치를

넣어요. 3분 정도 고기와 김치를 함께 볶아요. 마지막 으로, 물이나 육수를 붓고 더

끓이면 완성이에요. 마늘, 대파, 두부를 넣으면 더 맛있어요.

Після чого, відбувається обговорення невідомих слів та їх переклад.

- 한국 사람들 Korean people
- 김치찌개 kimchi stew
- 먹다 to eat
- 돼지고기 pork
- 음식 food
- 냄비 pot
- 볶다 to fry
- 넣다 to put in
- 분 minute
- 정도 around, about

Наступним етапом є прослуховування уповільненого сегменту аудіо з одночасним читанням речень. Деякі невідомі слова підписані разом із транскрипцією для закріплення їх правильного читання.

1. 한국 사람들은 [사람드른] 김치찌개를 자주 먹어요[머거요].
2. 김치찌개에는 김치와 돼지고기가 들어가요[드러가요].
3. 먼저, 냄비에 돼지고기를 넣고[너코] 볶아요[보까요].

Далі студенти намагаються перекласти речення, використовуючи уже нові слова, тим самим закріплюючи нову лексику.

Перейдемо до наступного методу, а саме розглянемо декілька способів використання методу повторення:

Обов'язковим елементом є картки зі словами. Варто записувати на картках нові слова та їх переклад, і регулярно переглядати ці картки для закріплення слів у пам'яті.

Існують додатки «*Quizlet*», «*Study Stack*», «*Cueflash*». Функції «*Quizlet*» знайомі всім студентам, але також слід звернути увагу й на «*Study Stack*» – додаток може не тільки створювати картки, але й кросворди, що є також ефективним при вивченні лексики.

Інтервальне повторення – цей метод ґрунтується на принципі «забування-нагадування», коли після вивчення нових слів, фраз або граматичних правил, потрібно повторювати їх через певний часовий проміжок, щоб закріпити матеріал у пам'яті.

Корисним додатком, який допоможе у втіленні повторів з інтервалами є «*Anki*». У цьому додатку учень час від часу проходить тест, позначаючи, як добре пам'ятає переклад слова, і в залежності від відповіді, додаток автоматично виставляє наступний інтервал повторення. (Додаток 4)

Найважливішою є практика фраз щодня із партнером. Знайти партнера для практики мовлення допоможе закріпити вивчену лексику та покращити навички мовлення.

Є декілька додатків для легкого пошуку друзів по переписці, такі як наприклад «*Tandem*». Також на платформі «*Discord*» є досить багато навчальних груп, де можна знайти друзів, які так само вивчають корейську мову. Викладач може створити спільну групу для студентів, щоб мотивувати їх спілкування. (Додаток 5)

Також важливим є метод мнемотехнік, або асоціювання. Існує декілька способів використання цього методу:

Один із них це асоціації з візуальними образами. Корейська мова має багато слів, які мають схоже звучання зі словами англійської мови. Наприклад, слово «컴퓨터» (комп'ютер) можна асоціювати з образом комп'ютера, щоб легше запам'ятати його.

Список таких слів можна знайти на сайті «*Day Korean*». Викладач може зробити урок-вікторину з такими словами, наприклад у формі картинок, а учні повинні здогадатися їх звучання. (Додаток 7)

Другий приклад використання методу мнемотехнік є асоціації з контекстом. Корейська мова має свої власні граматичні правила та структури, тому використання контексту може бути особливо корисним при вивченні корейських слів.

Наприклад, слово «음식» (їжа) можна асоціювати з контекстом, де воно вживається, наприклад, з фразами «한국 음식» (корейська їжа) або «맛있는 음식» (смачна їжа).

Метод використання словосполучень є одним із 6 методів, які варто використовувати при формуванні лексичних знань з корейської мови. Варто користуватися словосполученнями у розмові з носіями мови та іншими студентами.

Наприклад, при вивченні словосполучення «고양이를 키우다» (тримати кішку), учень може спробувати розповісти про свою кішку або запитати про кішку друга, використовуючи це словосполучення.

Викладачу слід створювати або шукати певні письмові вправи, які вимагають використання словосполучень. Такі «патерни» є досі ефективними при

формуванні лексичних знань, бо відкладаються у пам'яті, переходячи з пасивного лексичного мінімуму до активного.

Наприклад, учень може написати розповідь про улюблені речі, використовуючи словосполучення «좋아하는 것» (улюблені речі).

Викладач також може спонукати учнів до створення власних словосполучень зі словами, які вивчив. Так само можна створити словосполучення, які відображають власні інтереси та потреби.

Найефективнішим та найпопулярнішим методом є метод використання мультимедіа.

Одним із варіантів реалізації цього методу є перегляд корейських фільмів та серіалів з субтитрами. Дивлячись корейські фільми та серіали, можна побачити, як корейці вживають різні слова та висловлювання в різних ситуаціях.

Наприклад, фільм «*Паразити*» або серіал «*Слава*» є дуже популярними інтернаціональними хітами та можуть бути чудовими джерелами корейської лексики. Також варто звернути увагу на сіткоми, наприклад «*Воно того не варте*» – він містить прості фрази та вирази для вивчення.

На комп'ютер є розширення «*Language Reactor*», яке створює подвійні субтитри для відео, а також, при наведенні курсору на якесь слово – перекладає його і додає до словника. Дуже важливо не пропускати підсвічені слова, а замість цього намагатися запам'ятовувати їх. (Додаток 8)

Мультимедіа-ресурси для вивчення нових слів (такі як сайти з онлайн-словниками, відеоуроки та аудіо-матеріали) допоможуть вивчати нові слова та вирази. Учень слухає та повторює за аудіо-файлами, щоб покращити свою вимову та розуміння.

У додатку «*Naver*» є окрема функція «*Accentia*», де можна послухати як корейці вимовляють різні слова та фрази. (Додаток 9)

Також радимо додаток «*HiNative*», де можна запитати у носіїв мови як правильно вимовляти, писати чи навіть використовувати слово, фразу. (Додаток 10)

Варто знаходити ілюстрації, фотографії та картинки, щоб візуалізувати та асоціювати нові слова та фрази для того, щоб краще їх запам'ятати.

Викладач може використовувати такі візуальні словники, як «*Picture Dictionary Korean*» або «*Korean Visual Dictionary*». (Додаток 11)

Згідно з опитуванням, YouTube є найбільш мотивуючим для студентів способом реалізації методу використання мультимедіа, бо він містить безліч корисних відео для вивчення корейської мови: відео-уроки, пісні та відео про корейську культуру та традиції. (Shafie, Latisha Asmaak, Aizan Yaacob & Paramjit Kaur Karpal Singh 2016)

У корейців дуже популярні короткі дорами, що часто йдуть не більше п'яти хвилин, але наповнені корисними фразами, які можна легко використовувати у повсякденному житті.

Також хочемо зазначити такі популярні канали, як: «**tvN D STUDIO; STUDIO DI**»; «**딩고 스토리**»; «**PLAYLIST ORIGINALS**»; «**콕 TV**»; «**킵 TV**».

Для пасивного вивчення мови радимо канал «*Spongeloop*».

До відео викладач завчасно друкує скрипт, після обираючи нові слова та вирази. Наступним етапом є прослуховування та паралельне читання скрипту, попередньо розглянувши з учнями невідомі слова. Таким чином за тиждень можливо вивчити приблизно 1-3 монологів, тобто, досить багато розмовних виразів, живу граматику, і бонусом покращені навички в аудіюванні.

3.2. Експериментальна перевірка запропонованих методів

З метою перевірки ефективності використання нестандартних методів навчання у процесі формування лексичних знань у корейській мові учнями початкових рівнів нами були проведені експерименти під час практики у 1го

курса корейської філології Київського Національного університета імені Тараса Шевченка.

В експериментах брали участь студенти однієї підгрупи, яка складається зі студентів першого курсу. Гіпотеза полягала у тому, що використання запропонованих методів значно покращить результати формування лексичних знань у корейській мові. Для перевірки гіпотези було проведено передекспериментальні зрізи, експериментальне навчання та післяекспериментальні зрізи відповідно до вимог. Результати навчання до та після використання запропонованих методів були зрівняні.

Передекспериментальні зрізи склалися з двох частин: констатуючої та діагностуючої. Проведення цих експериментів дало змогу встановити початковий рівень володіння студентами відповідними навичками.

У зрізах була проведена констатуюча частина, в рамках якої було здійснено спостереження за активністю студентів під час пари, вивчення структури пари, аналіз завдань щодо їх різноманітності та здатності зацікавити студентів, розмову з викладачем студентів цієї підгруп, аналіз письмових робіт та усних висловлювань студентів, а також проведення анкетування з студентами.

Під час проведення дослідження, ми провели два типи пари: традиційну та з використанням нестандартних методів. Таким чином, ми стежили за діями студентів, їх активністю та бажанням виконувати завдання, які були запропоновані лише в підручнику. Ми помітили, що студенти були мало мотивовані і, отже, рідко бажали відповідати та брати участь у вправах, а чекали, щоб їх спеціально викликали.

Помітним фактом є те, що студенти виконують завдання лише з метою отримання хорошої оцінки, вони не виявляють цікавості до самого процесу виконання вправ і не відчують задоволення від них. Це пояснюється тим, що вправи у підручнику не враховують інтереси та бажання студентів, вони не стимулюють зацікавленість. Часто завдання настільки знайомі студентам, що вони виконують їх навіть без інструкцій викладача. Наприклад, після прочитання тексту студенти одразу ж починають його перекладати, оскільки точно знають,

що це є завданням після читання тексту. Таким чином, на першій експериментальній парі студенти виконували одноманітні завдання: читали текст підручника, перекладали його, виписували нові слова та відповідали на питання, пов'язані з текстом та новою лексикою.

Для вивчення інтересів студентів та для того, щоб з'ясувати їх ставлення до роботи на парах корейської мови, ми розробили та провели спеціальне анкетування. Анкета складалася з запитання та запропонованих відповідей.

Відповіді студентів дали нам можливість зрозуміти, що:

- більшість студентів полюбляє дивитися Youtube;
- студенти із задоволенням читають Webtoon;
- студенти надають перевагу K-Pop;
- більшість студентів зацікавлені в культурі Кореї;
- для слухання студенти також обирають перегляд дорам із субтитрами.

Після з студентами було обговорення відповідей в анкеті. Наприклад, при виборі дорам у ролі улюблених речей передбачалося, що студенти будуть називати їх, що допоможе при підборі мультимедіа матеріалів.

Наступним етапом було впровадження нестандартних методів у процесі формування лексичних знань у корейській мові.

Аналізуючи ефективність нестандартних методів у процесі вивчення корейської лексики, ми використали такі критерії:

- ініціативність;
- реактивність;
- функціональність;
- ефективність.

Оцінювання ефективності велось за п'ятибальною системою.

У таблицях 1 та 2 подані результати реагування студентів під час формування лексичних знань до впровадження нестандартних методів та після відповідно.

У таблиці 3 зазначається порівняння якості запам'ятовування нових лексичних одиниць.

Таблиця 1.

Оцінювання ефективності формування лексичних знань до застосування нестандартних методів

Ініціативність	Реактивність	Функціональність	Ефективність
2	1	2	2

Таблиця 2.

Оцінювання методів за під час застосування їх у формуванні лексичних знань

Назва нестандартного методу	Ініціативність	Реактивність	Функціональність	Ефективність
	Метод контексту	2	1	2
Метод повторення	1	3	5	3
Метод мнемотехнік	4	5	5	5
Метод словосполучень	3	3	5	4
Метод мультимедіа	5	5	4	5

Таблиця 3.

Порівняння якості запам'ятовування нової лексики

Кіл-сть поданої лексики для запам'ятовування: 15

	Традиційні методи	Нестандартні методи

Кіл-сть слів (кільк.)	8	13
Кіл-сть слів (процент.)	53%	87%

Результати післяекспериментальних зрізів були порівняні з результатами передекспериментальних зрізів. Результати експериментів показали відчутний зріст. Найбільш діючими виявилися методи мнемотехнік та мультимедіа. Одержані експериментальні дані дозволяють зробити висновок про ефективність та доцільність використання нестандартних методів у формуванні лексичних знань у корейській мові.

Висновок до третього розділу

На основі матеріалу викладеного у третьому розділі можна зробити наступні висновки:

Використання нестандартних методів для формування знань в іншомовній лексиці може мати значну ефективність. Традиційні підходи до вивчення лексики, такі як повторення слів і фраз, можуть бути доповнені або замінені більш творчими та залучаючими методами.

Нестандартні методи можуть включати в себе використання мультимедійних ресурсів, ігрові елементи, музику, картинки, технології та інші активні підходи до вивчення лексичних одиниць. Ці методи можуть створювати цікаву та забавну атмосферу, що сприяє більш ефективному засвоєнню лексики.

Нестандартні методи також можуть сприяти залученню більш широкого спектру мовних навичок, таких як слухання, говоріння, читання та письмо. Вони сприяють активній комунікації та взаємодії між учнями, що стимулює їхню мотивацію та сприйнятливність до вивчення нових лексичних одиниць.

Крім того, нестандартні методи можуть допомагати учням змінювати своє сприйняття та підходи до навчання. Вони можуть збільшити зацікавленість, стимулювати творче мислення та розвивати мовленнєві навички у більш природний спосіб.

Комплекс запропонованих методів є ефективним, що було доведено при експериментальній перевірці, адже в результаті експериментального навчання залученість студентів та засвоєння нової лексики зросла на декілька пунктів, а рівень запам'ятовування лексики зріс на 34%.

ВИСНОВОК

Після проведення аналізу різних наукових джерел, перегляду класифікації та доступної інформації, досягнуті висновки, що система освіти України вимагає модернізацію освіти. В сучасному світі учні народжуються з необхідністю мати вчителів, які орієнтовані на актуальні потреби, щоб сприяти формуванню розумово, творчо розвиненої особистості, яка може вільно використовувати лексичний запас.

Саме тому питання про застосування нестандартних методів у формуванні лексичних знань у корейській мові є актуальним і важливим. Інновації у навчанні це не тільки новітні технічні засоби, це й новітні методи викладання, прийоми, підходи.

Правильний вибір методів навчання має безсумнівний вплив на ефективність освіти. Для досягнення цього мети, методи навчання повинні бути різноманітними, захоплюючими та цілеспрямованими.

Традиційно термін "методи навчання" визначається як "структуровані підходи до взаємодії вчителя та учнів, спрямовані на досягнення навчальних та виховних цілей". Проте, під час мого дослідження я прийшов до висновку, що на початкових рівнях вивчення корейської мови часто важко провести чітку лінію між різними методами, оскільки вони переплітаються та комбінуються. Тому викликом для вчителя є знаходження точок зіткнення та визначення найбільш ефективних методів, а також успішна реалізація поставлених цілей у процесі навчання.

Вибір методів навчання залежить від таких факторів:

- метою навчання;
- темпом і тривалістю навчального процесу;
- змістом навчального матеріалу та особливостями предметної області;
- наявними матеріально-технічними та дидактичними ресурсами;
- рівнем підготовки учнів;

- стилем навчання та рівнем професійної майстерності вчителя.

Кожен метод навчання має свої переваги і недоліки. Ефективність їх застосування залежить від особливостей конкретного навчального процесу. Хоча не існує універсальних рекомендацій, вчителю варто самостійно обирати методи, враховуючи власний досвід, розуміння психологічних та вікових особливостей учнів та використання сучасних технологій. Плануючи уроки з вивчення корейської мови на початковому рівні, вчитель повинен усвідомлювати своє завдання з мотивування учнів до вивчення мови, створення можливостей для активної участі, використання набутих навичок та знань в реальних життєвих ситуаціях та розвитку цільових навичок.

У процесі навчання корейської мови на початковому рівні, особливо важливим є застосування методів, що спонукають учнів до активного вивчення мови, викликають їх зацікавлення, посилюють бажання самостійно вивчати та повторювати вивчений матеріал.

Кожна навчальна технологія передбачає наявність структурних елементів, що визначають її організацію. Серед таких елементів можна виділити:

- Цілі навчання, які виступають основним фактором утворення системи.
- Поступове просування у процесі вивчення матеріалу за етапами.
- Зв'язність між елементами навчального матеріалу, що допомагає засвоїти його.
- Використання методів, форм та засобів навчання.
- Досягнення поставленої навчальної мети.

Додатково, необхідним є правильний вибір змісту навчання та врахування особливостей учнів.

Ми розглянули п'ять нестандартних методів, а саме:

1. метод контексту;
2. метод інтервального повторення;

3. метод використання мнемотехнік;
4. метод використання словосполучень;
5. метод використання мультимедіа.

В процесі аналізу нестандартних методів при формуванні лексичних знань нами було виявлено, що жоден метод не може забезпечити найвищий рівень ефективності навчання лексики, а отже вчителю недостатньо користуватися лише одним методом.

Отже, для успішного вивчення корейської лексики викладачу необхідно поєднувати різні методи, віддаючи перевагу тим, що найбільш ефективні для кожної конкретної особи. Також варто регулярно допомагати учням вивчати нові слова та повторювати вже вивчені, щоб утримувати їх в пам'яті.

Використані джерела

- 1) Баєв Б. Ф. Психологія внутрішнього мовлення. – К.: Вища шк., 1966. – 193с.
- 2) Баранова С. В. Електронні засоби навчання у викладанні філологічних та перекладацьких дисциплін // Філологічні трактати. – Т.7, вип. 2. – Суми: Сумський державний університет, 2013. – С. 53–59.
- 3) Баранова С.В. Електронні засоби та дистанційні технології для навчання протягом життя : тези доповідей X Міжнародної науково-методичної конференції, м. Суми, 13–14 листопада 2014 р. – Суми : Сумський державний університет, 2014.– С. 16 – 17. – Режим доступу : <http://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/37973>.
- 4) Бельгібаєва Д. Принципи комунікативного навчання іноземних мов. Іноземні мови.– 2005р.– №2. С. 21–22.
- 5) Бенедиктов Б. А. Психологія оволодіння іноземною мовою / Б. А. Бенедиктов., 1974. – 336 с.
- 6) Биков В. Класифікація засобів навчання / Інформаційні технології і засоби навчання: зб. наук. праць / за ред. В. Бикова, Ю. Жука / Інститут засобів навчання.– АПН України. К., Атіка,– 2005. –272 с.
- 7) Бігич О.Б. Вправи з навчання техніки читання та письма англійською мовою на початковому ступені. Київ: Ленвіт, 2000. 64 с.
- 8) Бігич О.Б., Бориско Н.Ф., Борецька Г.Е. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика : підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів / Бігич О. Б., Бориско Н. Ф., Борецька Г. Е. та ін./ за загальн. ред. С. Ю. Ніколаєвої. – К. : Ленвіт, 2013. – 590 с.
- 9) Бігич О.Б., Тищенко О.Ж. Навчання домашнього читання англійською мовою у середніх навчальних закладах. Іноземні мови. 2013. №2. С.51-55.

- 10) Борецька Г.Е. Методика формування іншомовної компетентності у техніці читання / Г.Е.Борецька. Іноземні мови. 2015. №1. С. 3-8.
- 11) Бондар М., Карпенко О., Пащенко Л., Погарська Т. Завдання для ситуативного спілкування. У 2 ч. Ч 1 / М. Бондар, О. Карпенко, Л. Пащенко, Т. Погарська. – Харків : Вид. Група Основа, 2004. –112 с
- 12) Верісокін Ю. Відеофільм як засіб підвищення мотивації школярів при навчанні іноземної мови. Іноземні мови в школі. 2005. №5. С. 31–34.
- 13) Гаврилюк Н. М. Принципи навчання лексиці на заняттях з іноземної мови у вищих навчальних закладах [Електронний ресурс] / Н. М. Гаврилюк // Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми. – 2015. – Вип. 41. – С. 240-244. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Sitimn_2015_41_53.
- 14) Гальскова Н. Теорія і практика навчання іноземних мов. М.: Айріс Пресс, 2005. 240 с.
- 15) Гуревич Р. Інформаційно-комунікаційні технології в навчальному процесі: (посібник для працівників і студентів педагогічних вищих навчальних закладів). Вінниця: ДОВ «Вінниця», 2002. 116 с.
- 16) Еббінгауз Г. Асоціативна психологія / Г. Еббінгауз, А. Бен., 1998. – 519 с.
- 17) Житник Б. Методичний poradник. Форми і методи навчання. Х.: Вид. група «Основа», 2005. 128 с.
- 18) Зайченко І. Педагогіка: навч. посіб. Київ, «Освіта України», «КНТ», 2008. 528 с.
- 19) Казачінер О. Сучасні форми та методи навчання англійської мови. Харків: Основа, 2010. 112 с.
- 20) Ковальчук В. Ефективний урок: технологія, структура, аналіз. Київ: Шкільний світ, 2011. 120 с.
- 21) Колесникова О. Рольові ігри в навчанні іноземної мови. Іноземні мови в школі. 2009. № 4. С. 18-20.

- 22) Леонтян М. А. Поняття «компетенція» і «компетентність» у теорії освіти [Електронний ресурс] / М. А. Леонтян // Наукові праці [Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу «Києво-Могилянська академія»]. Сер.: Педагогіка. – 2012. – Т. 188. – Вип. 176. – С. 73-75. – Режим доступу : <http://pednauki.chdu.edu.ua/article/viewFile/81299/76766>.
- 23) Макарова Л. Л., Синельников В. М. Загальна психологія: методичні розробки семінарських занять. Навч. посібник. – К.: Центр навчальної літератури, 2005. – С. 165 – 170.
- 24) Мальований Ю. Форми навчання в школі: Кн. для вчит. / Ю. Мальований та ін. – К., 1992.– С. 9–22.
- 25) Мойсенюк Н. Є. Педагогіка / Н. Є. Мойсенюк., 2007. – 656 с.
- 26) Морська Л.І. Сучасні тенденції у викладанні іноземних мов для спеціальних цілей // Іноземні мови № 2, 2002.-К.: Ленвіт.-С. 23.
- 27) Ніколаєва С.Ю. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / наук. ред. укр. видання С. Ю. Ніколаєва. – К.: Ленвіт, 2003. – 273 с.
- 28) Ніколаєва С.Ю. Основи сучасної методики викладання іноземних мов (схеми і таблиці): Навчальний посібник. – К.: Ленвіт, 2008. – 285 с.
- 29) Ніколаєва С. Ю. Цілі навчання іноземних мов в аспекті компетентнісного підходу / С. Ю. Ніколаєва // Іноземні мови : наук.-метод. журн. / засн. Київський лінгвістичний університет і вид-во “Ленвіт” ; гол. ред. С. Ю. Ніколаєва. – К. : Вид-во “Ленвіт”, 2010. – № 2. – С. 11-17.
- 30) Овчарук О. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи: Бібліотека з освітньої політики / за ред. О. Овчарук, К.: „К. І.С”, 2004. 112 с.
- 31) Осіпа Р. Інформаційно-комп’ютерні технології в освіті: Навчальний посібник. К.: Міленіум, 2005. 77 с.
- 32) Островерхова Н. Методологія аналізу якості уроку як педагогічної системи: монографія / Харків: ТИТУЛ, 2008. 402 с.

- 33) Островерхова Н. Нестандартні форми навчання (нетрадиційні форми навчально-виховного процесу та їх аналіз) : навч. метод. посіб. 2011. № 40. С. 10–11.
- 34) Островерхова Н. Аналіз уроку : концепції, методики, технології. К.: А. С. К., 2003. 189 с.
- 35) Павленко В. Педагогічні умови для розвитку креативності учнів у сучасному педагогічному процесі. Проблеми освіти: збірник наукових праць / ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти» МОН України. Вінниця: ТОВ «Нілон-ЛТД», 2018. Вип. 88 (частина 2). 246 с.
- 36) Павлик О. Б. ФОРМУВАННЯ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У СТУДЕНТІВ [Електронний ресурс] / О. Б. Павлик // Хмельницький національний університет – Режим доступу до ресурсу: <https://bit.ly/42WQXDO>.
- 37) Пащенко О. Реалізація сучасних комп'ютерних технологій у навчальному процесі // Гум. вісн. ДВНЗ „Переяслав-Хмельницький державний пед. унів. ім. Гр. Сковороди”, наук.-теор. зб., спец. вип. / Індивідуалізація і фундаменталізація навчального процесу в умовах євро інтеграції. Переяслав-Хмельницький, 2007. 459 с.
- 38) Папуча М. В. Психологія людини: Л.С. Виготський та сучасна наука / Микола Васильович Папуча. – м.Ніжин: Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя, 2018. – 133 с.
- 39) Печерська Е. Уроки різні та незвичайні. Рідна школа. 2015. № 4. С. 62–65.
- 40) Полєвікова О. Б. СЛОВОЦЕНТРИЧНА СИСТЕМА Л.С. ВИГОТСЬКОГО ЯК ПСИХОЛОГІЧНА ОСНОВА МОВНОЇ ОСВІТИ Й МОВЛЕННЕВОГО РОЗВИТКУ ДОШКІЛЬНИКА [Електронний ресурс] / О. Б. Полєвікова – Режим доступу до ресурсу: https://scienceandeducation.pdpu.edu.ua/doc/2011/4_2011/12.pdf.
- 41) Пометун О., Пироженко Л. та ін. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання: навч. метод. посіб. / за ред. О. Пометун, К.: А. С. К., 2003. 192 с.

- 42) Редько В. Засоби формування комунікативної компетентності у змісті шкільних підручників з іноземних мов. Теорія і практика : монографія / К. : Генеза, 2012. 224 с.
- 43) Редько В. Оновлення змісту навчання іноземних мов у сучасній шкільній освіті – прерогатива Нової української школи. Іноземні мови в школах України. 2018. № 4. С. 10–15.
- 44) Сидоренко Т. Типові та нетипові форми організації навчання. Управління школою. 2004. №14. С. 6–8.
- 45) Сидоренко Т. Типові та нетипові форми організації навчання. Управління школою. 2004. №14. С. 6–8.
- 46) Сиротенко Г. Сучасний урок: інтерактивні технології навчання. Х.: ВГ «Основа», 2003.
- 47) Трофімов Ю. Л., Рибалка В. В., Гончарук П. А та ін. Психологія // За ред. Ю. Л. Трофімова. – К.: Либідь, 1999. – С. 293 – 298.
- 48) Федоренко Ю. П. Формування комунікативної компетенції старшокласників на сучасному етапі // Збірник наукових праць Полтавського державного педагогічного університету ім. В.Г. Короленка. – Випуск 2. Серія «Педагогічні науки». – Полтава, 2004. – С. 82-87.
- 49) Фіцула М. Педагогіка: навч. посіб. К.: Альма-матер, 2009. 560 с.
- 50) Чайка В. Навчальний посібник / В. Чайка. К.– Академвидав, 2011.– 240 с.
- 51) Caro, K., & Rosado, N. (2017). Lexis, lexical competence and lexical knowledge: a review [Electronic resource] / Journal of Language Teaching and Research, 8(2), P. 205-213. – Access mode : <https://doi.org/10.17507/jltr.0802.01>.
- 52) Joneen Lowman (2014) Exploring the Use of Podcasts and Vodcasts: Multimedia Tools for Word Learning, Computers in the Schools [Electronic resource] / 31:4, p. 251-270 – Access mode : <https://www.tandfonline.com/action/showCitFormats?doi=10.1080%2F07380569.2014.967622>.

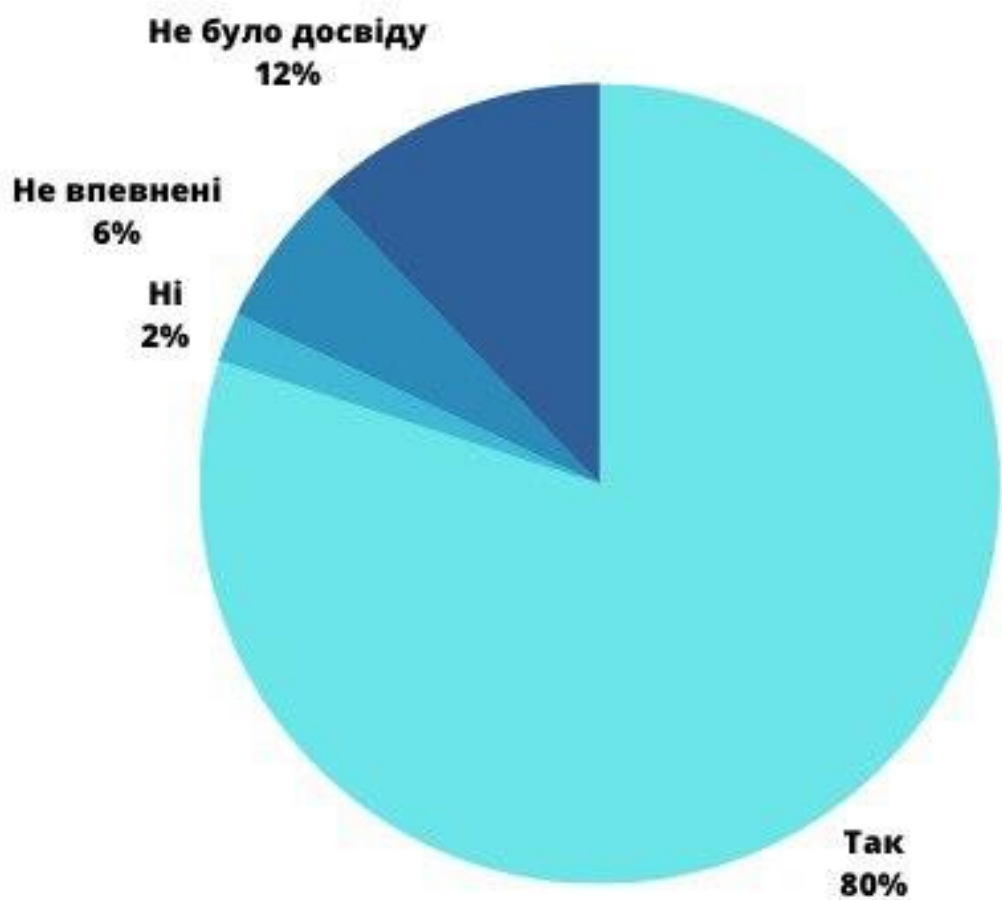
- 53) Henriksen B. Three dimensions of vocabulary development / B. Henriksen., 1999. – 307 c.
- 54) Hunt, A., & Belgar, D. Current Research and Practice in Teaching Vocabulary In Jack C. Richards and Willy A. Renandya (Eds.), *Methodology in language teaching: An anthology of current practice* New York: Cambridge University Press, 2002. – P. 258-266.
- 55) Hutmacher W. (1996). Key Competencies in Europe. [Electronic resource] / Report DECS/SE/Sec-(96) 43 of the Symposium “A Secondary Education for Europe Project”. – Berne, Switzerland, 27–30 March 1996. – Strasbourg: Council for Cultural Cooperation, 72. – Access mode : <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED407717.pdf>.
- 56) Lee, D. J. (2007), Panelist for “Academic Approaches to Teaching Korean as a Foreign Language,” 17th International Conference on Korean Language Education by IAKLE. Aug.,2007 – 11-12p.
- 57) Lee, J.-H. & D. J.Lee, (2007), “Task-based needs analysis for curriculum development,” 2ndInternational Conference on Task-Based Language Teaching, Honolulu, Hawaii. Sept.,2007 – 20-22p.
- 58) Lee, D. J., et al.(2006), “Input Elaboration,” Presented at 2006 All-National Flagship Language Programs at Univ. of Hawaii. June, 2006 – 19-20p.
- 59) Lee, D. J.(2005), “Desiderata of Early Education of Korean for Professional Working Proficiency,” *On Korean Language Education 1*, Seoul, Korea: International Association of Korean Language Educators (ed.) – 135-152p.
- 60) Lee, D. J., et al.(2005), “Linguistic Profiles of Advanced Learners of Korean and Pedagogy for Reading Comprehension,” 15th International Association of Korean Language Education (IAKLE) Conference Proceedings, –519-527p.
- 61) Nation, I. *Learning vocabulary in another language*. New York: Cambridge University Press, 2001.
- 62) Nation, I. How large a vocabulary is needed for reading and listening? *Canadian Modern Language Review* 2006. – P. 59-82.

- 63) Nation, I.S.P. (2001) Teaching and Learning Vocabulary in Another Language. [Electronic resource] / Cambridge: Cambridge University Press. – Access mode : <http://catdir.loc.gov/catdir/samples/cam031/2001269892.pdf>.
- 64) Qian, D. Investigating the relationship between vocabulary knowledge and academic reading performance: An assessment perspective. *Language Learning*, Vol.52, No.3, 2002. – P. 513-536.
- 65) Read, J. Plumbing the Depths: How should the Construct of Vocabulary Knowledge be Defined? In P. Bogaards and B. Laufer (eds), *Vocabulary in a Second Language*. Amsterdam: John Benjamins, 2004. – P. 209-27.
- 66) Richards J. C. *Dictionary of Language Teaching and Applied Linguistics* / Richards J. C., Schmidt R., Kendricks H., Kim Y. – Harlow : Pearson Education Ltd, 2002. – 608 p.
- 67) Schmidt J. Der Zettelkasten Niklas Luhmanns. *Niklas Luhmann Archiv*. URL: <https://niklas-luhmann-archiv.de/>.
- 68) Spitzer H. F. Studies in retention. *Journal of Educational Psychology*. 1939. P. 641–656. URL: <https://psycnet.apa.org/doiLanding?doi=10.1037/h0063404>.
- 69) 유경수. 드라마를 활용한 한국어 교수법의 실제 / 유경수, 홍웅기., 2011. – (국어교육학회).

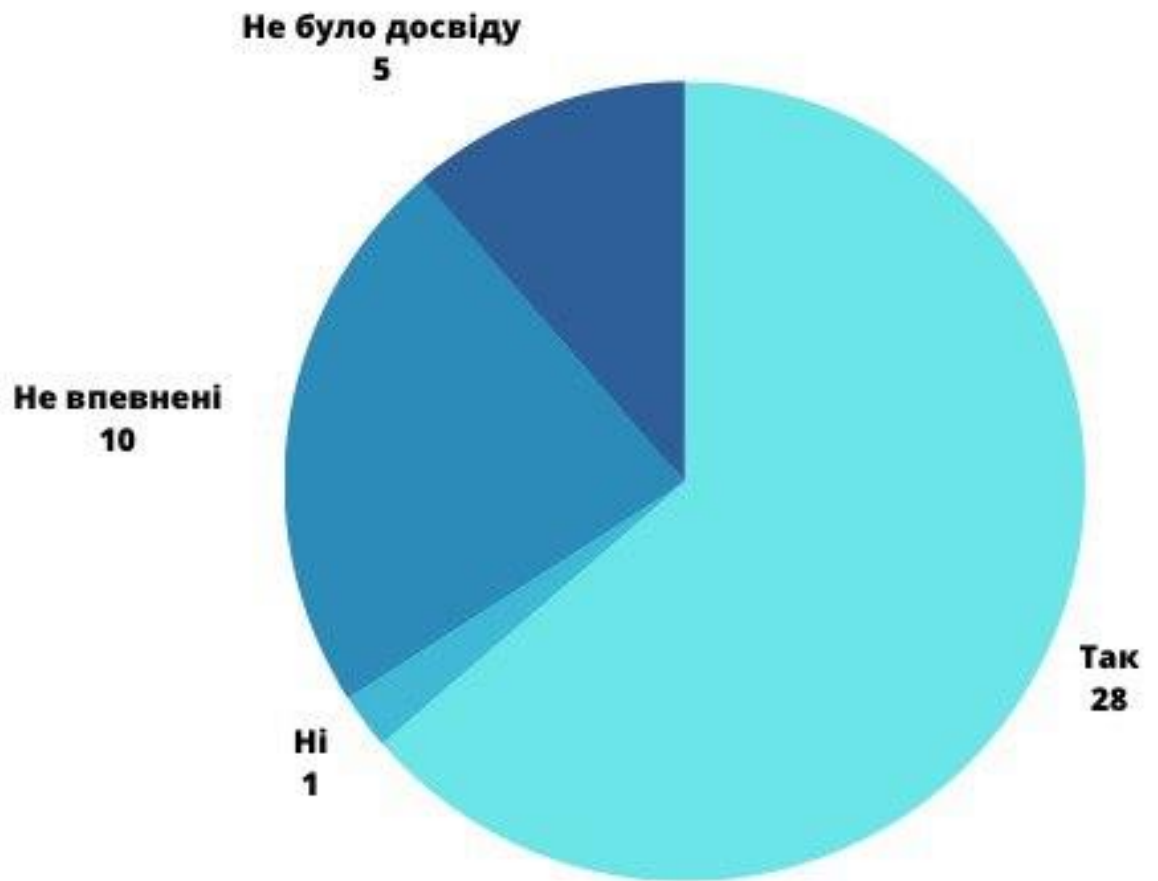
Додатки

Додаток 1

Результати опитування (відсоткове співвідношення)

Результати опитування (кількісне співвідношення)

Додаток 2

[뉴스 브리핑] 온난화로 미래 과일 지도 바뀐다...대구사과 대신 강원사과 나올까?

System font

2022. 4. 14. PM 1:30

현재 대구·경북 지역에서 주로 재배 중인 사과가 약 50년 뒤에는 강원도 일부 지역에서만 자랄 것으로 보인다. 제주가 주산지인 감귤은 남해안과 강원도 해안 지역에서도 재배할 수 있게 된다.

농촌진흥청은 이 같은 내용의 기후변화 시나리오(어떤 사건에서 일어날 수 있는 가상적 결과)를 반영한 6대 과일의 재배지 변동을 예측했다고 최근 밝혔다. 2070년대에는 사과, 배, 포도, 단감, 감귤, 복숭아 같은 주요 과일의 재배 지역이 지금과는 크게 달라질 전망이다.

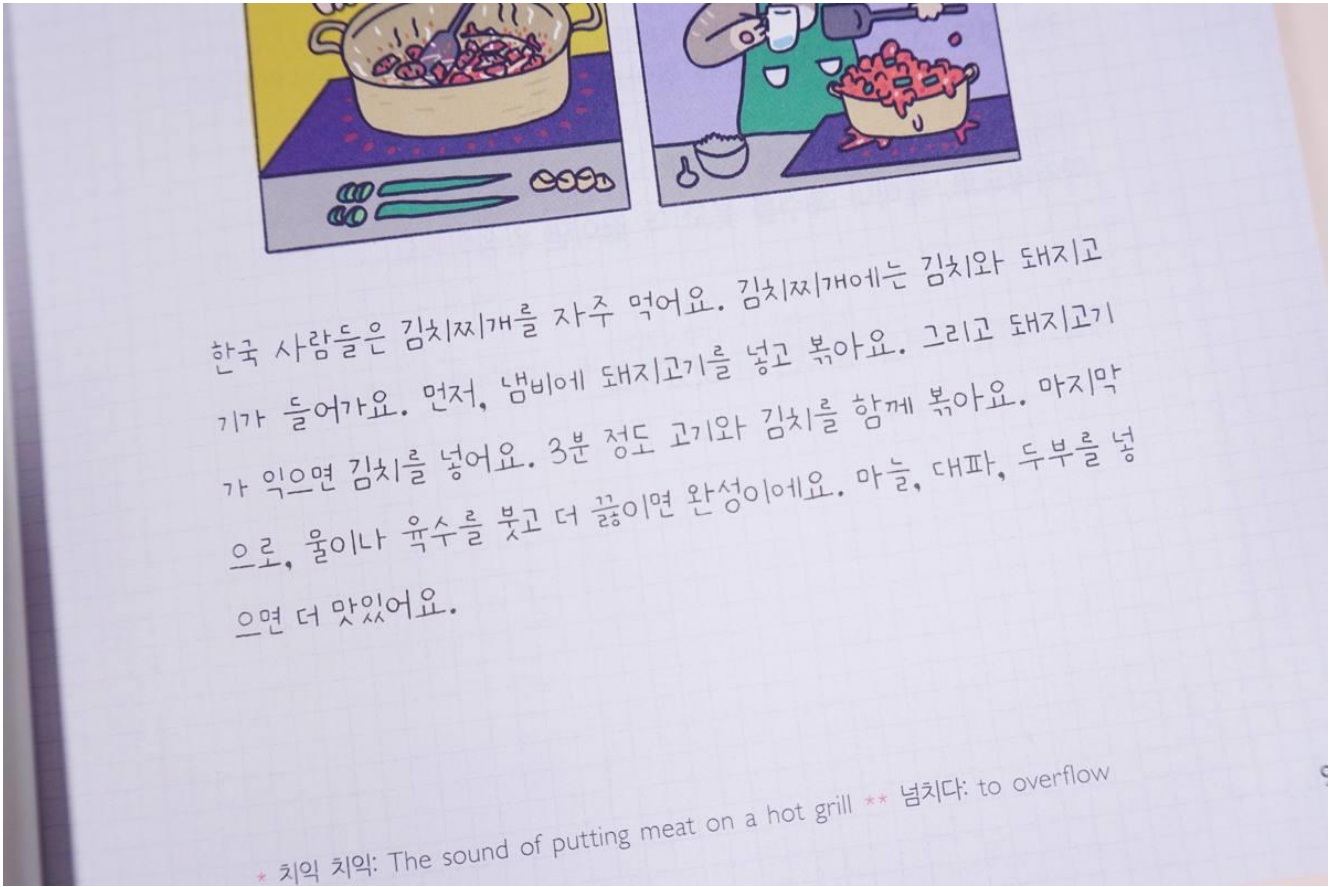
0:00

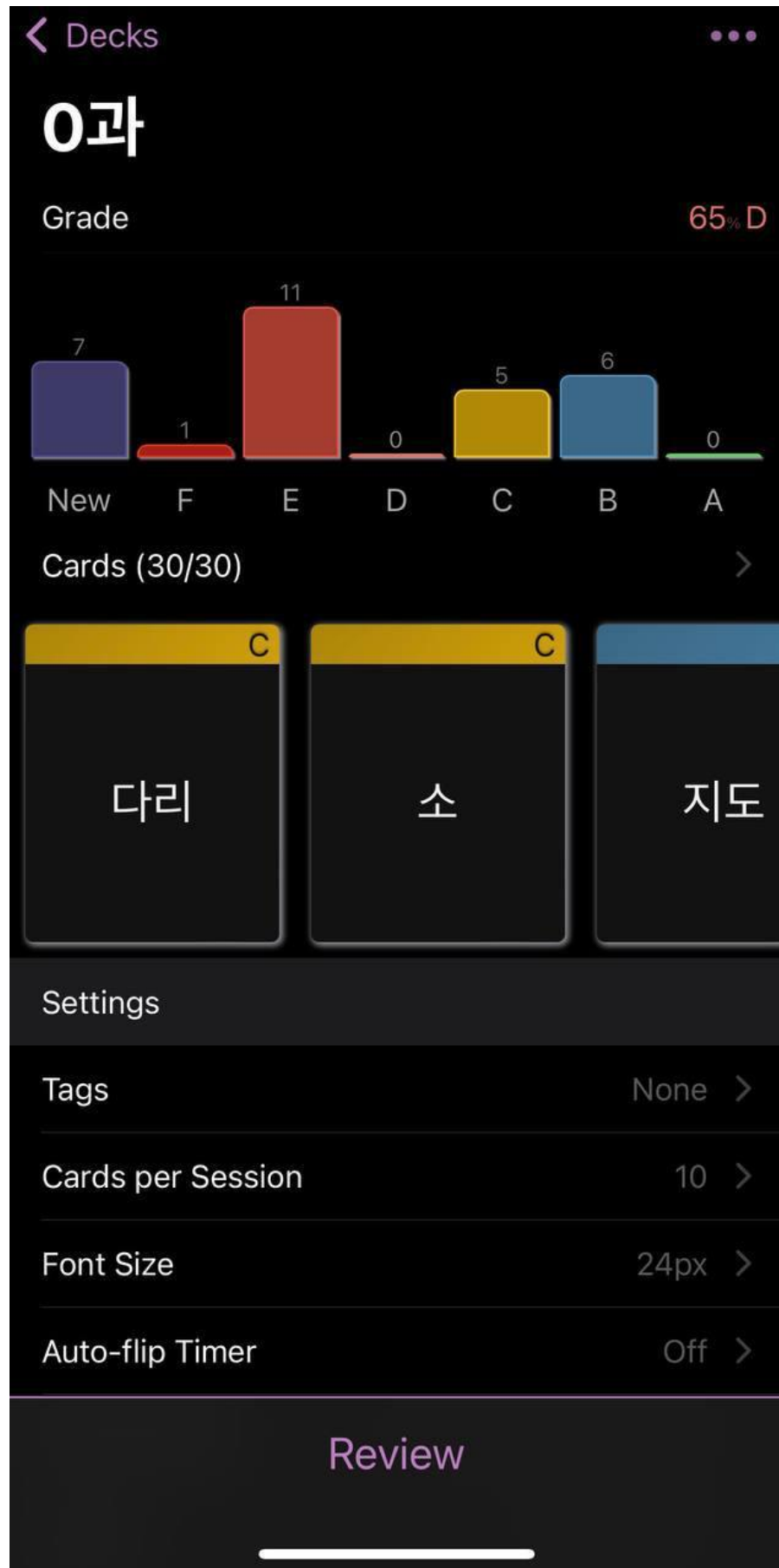
2:41

Додаток 3

Додаток 4

Додаток 5

Community

All Near me **70** Travel

현주
안녕하세요 만나서 반가워요!
나는 Anne이에요. 한국사람이에요! 병원에서 일하고 있어요. 자전거 타는 거와 요리하

NATIVE 🇰🇷 LEARNS 🇺🇸 +1

Yubeen 2
I can be your friend who can make you happy 😊 I want to make long term friendship not just short

NATIVE 🇰🇷 LEARNS 🇺🇸

fifi NEW
自由对话，希望可以彼此成长！！

NATIVE 🇰🇷 +1 LEARNS 🇺🇸 +2

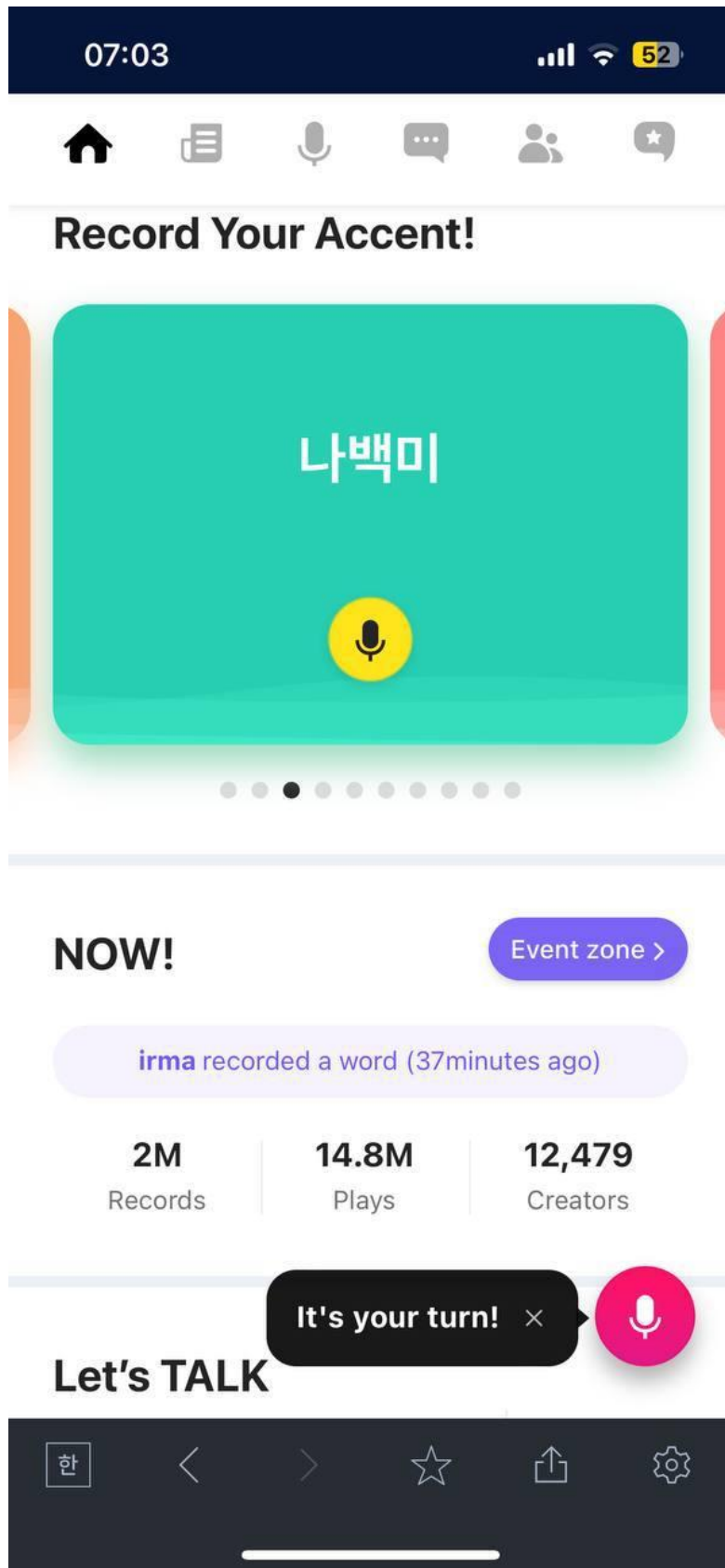
Daisy 2
Music or any other things

NATIVE 🇰🇷 LEARNS 🇺🇸 +1

Nature 1
I want to be good at English. That's all.

Community Chats Parties Pro

Додаток 7

Додаток 8

07:05

51

< Back

Question

How do you say Can you help me with translation these stickers? 🙏🙏 in Korean?

See a translation

JinsengTea

13. Apr

Featured answer

Native language Korean

만사가 너무 귀찮다
I'm lazy about everything

나는 좀 대단한 듯
I think I'm a genius

안읽씹의 귀재
Genious of ghosting (texts, dm..)

Post a Comment

Додаток 9

나의 집 My House

